

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. vasario 16 d.*

„Apeliacinis skundas – Kalbų vartojimas – Pranešimas apie viešąjį konkursą audito srities administratoriams įdarbinti – Kalbų mokėjimas – Konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis – Bendravimo su Europos personalo atrankos tarnyba (EPSO) kalba – Reglamentas Nr. 1 – Pareigūnų tarnybos nuostatai – 1d straipsnio 1 dalis – Skirtingas požiūris dėl kalbos – Pateisinimas – Tarnybos interesas – Reikalavimas įdarbinti „gebančius iš karto dirbti“ administratorius – Teisminė kontrolė – Reikalaujamas įrodymų lygis“

Byloje C-623/20 P

dėl 2020 m. lapkričio 20 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama G. Gattinara, T. Lilamand ir D. Milanowska,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Italijos Respublikai, atstovaujamai G. Palmieri, padedamai *avvocato dello Stato* P. Gentili,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Ispanijos Karalystei, atstovaujamai L. Aguilera Ruiz ir A. Gavela Llopis,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjev, pirmosios kolegijos teisėjų pareigas einantys Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts ir Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, teisėjai A. Kumin ir I. Ziemele (pranešėja),

generalinis advokatas A. M. Collins,

posėdžio sekretorius C. Di Bella, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2022 m. kovo 2 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: italų.

susipažinęs su 2022 m. gegužės 19 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2020 m. rugsėjo 9 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Italija / Komisija* (T-437/16, EU:T:2020:410; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo tas teismas panaikino pranešimą apie viešąjį konkursą EPSO/AD/322/16 dėl audito srities administratorių (AD 5/AD 7) rezervo sąrašų sudarymo (OL C 171 A, 2016, p. 1) (toliau – ginčijamas pranešimas apie konkursą).

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 1/58

- 2 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamento Nr. 1, nustatančio kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958, p. 385; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 517/2013 (OL L 158, 2013, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1/58), 1 straipsnyje nustatyta:

„[Europos] Sąjungos institucijų oficialios ir darbo kalbos yra airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių.“

- 3 Šio reglamento 2 straipsnyje numatyta:

„Valstybė narė ar jos jurisdikcijoje esantis asmuo Bendrijos institucijoms siunčiamus dokumentus rengia viena iš oficialių kalbų, siuntėjo pasirinkimu. Atsakymas rengiamas ta pačia kalba.“

- 4 Minėto reglamento 6 straipsnyje nurodyta:

„Bendrijos institucijos gali savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais.“

Pareigūnų tarnybos nuostatai

- 5 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) įtvirtinti 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatančiame Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, 1968, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 5), iš dalies pakeistame 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. 1023/2013 (OL L 287, 2013, p. 15).
- 6 Pareigūnų tarnybos nuostatų I antraštinėje dalyje „Bendrosios nuostatos“ yra 1–10c straipsniai.

7 Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnyje nustatyta:

„1. Taikant šiuos Tarnybos nuostatus draudžiama bet kokia diskriminacija bet koku pagrindu, pavyzdžiui, dėl <...> kalbos <...>

<...>

6. Nors ir laikantis nediskriminacinio principo [Laikantis nediskriminavimo principo] ir proporcingumo principo, bet koks jų taikymo apribojimas turi būti pagrįstas objektyviomis ir pagrįstomis priežastimis ir juo turi būti siekiama teisėtų tikslų, vadovaujantis bendrais interesais ir bendromis personalo politikos nuostatomis [teisėtų bendrojo intereso tikslų įgyvendinant personalo politiką]. <...>“

8 Pareigūnų tarnybos nuostatų 2 straipsnyje nurodyta:

„1. Kiekviena institucija nustato, kas joje įgyvendina paskyrimų tarnybos naudojimosi jai suteiktus Tarnybos nuostatų įgaliojimus [paskyrimų tarnybai pagal Tarnybos nuostatus suteiktus įgaliojimus].

2. Tačiau viena ar daugiau institucijų gali pavesti bet kuriai iš jų arba EB institucijų įstaigai vykdyti kai kuriuos arba visus įgaliojimus, suteiktus [p]askyrimų tarnybai, išskyrus sprendimus dėl pareigūnų paskyrimų, pareigų paaukštinimo ar perkėlimo.“

9 Pareigūnų tarnybos nuostatų III antraštinė dalis vadinasi „Pareigūnų tarnyba“.

10 Šios antraštinės dalies 1 skyriuje „Priėmimas į darbą“ yra Pareigūnų tarnybos nuostatų 27–34 straipsniai; šių nuostatų 27 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Įdarbinant siekiama užtikrinti, kad institucijoje dirbtų gabiausi, našiausi ir principingiausi pareigūnai, atrinkti iš kuo didesnės geografinės teritorijos Sąjungos valstybių narių piliečių. Pareigybės nerezervuojamos nė vienos valstybės narės piliečiams.“

11 Pareigūnų tarnybos nuostatų 28 straipsnyje numatyta:

„Pareigūną galima paskirti tik su sąlyga, kad:

<...>

d) jei jis pagal 29 straipsnio 2 dalį [joje numatyta, kad gali būti patvirtinta kita nei konkursas įdarbinimo procedūra, taikoma priimant į darbą vyresnius pareigūnus ir išskirtiniais atvejais priimant į darbą, kuriam atlikti reikia specialios kvalifikacijos] laimėjo konkursą, kuriame buvo įvertinama kvalifikacija arba taikomi testai, arba ir įvertinama kvalifikacija, ir taikomi testai, kaip numatyta III priede;

<...>

f) [jis] pateikia dokumentą, patvirtinantį, jog jis puikiai moka vieną iš Sąjungos kalbų ir patenkinamai – dar vieną iš Sąjungos kalbų, kad galėtų tinkamai atlikti savo pareigas.“

12 Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedas pavadintas „Konkursai“. Jo 1 straipsnyje numatyta:

„1. Konkurso skelbimą [Pranešimą apie konkursą] parengia paskyrimų tarnyba, pasitarusi su Jungtiniu komitetu.

Jame turi būti nurodyti šie dalykai:

- a) konkurso pobūdis (institucijos vidaus konkursas, institucijų vidaus konkursas, atviras [viešasis] konkursas, tam tikrais atvejais, dviem ar daugiau institucijų bendri konkursai);
- b) konkurso tipas (kai taikomos arba užduotys, arba testai, arba ir užduotys, ir testai [kai vertinama kvalifikacija ar taikomi testai arba ir vertinama kvalifikacija, ir taikomi testai]);
- c) pareigos ir užduotys, kurias toje tarnyboje [darbo vietoje] reikia atlikti[,] ir siūloma pareigų grupė bei lygis;
- d) <...> reikalavimai dėl diplomų ir kitų oficialias kvalifikacijas įrodančių dokumentų arba toms pareigoms užimti reikalingos patirties;
- e) jeigu konkurse taikomi testai, nurodoma, kokio jie bus pobūdžio ir kaip jie bus vertinami;
- f) atitinkamais atvejais – kalbų mokėjimas, būtinas dėl tam tikro pareigų pobūdžio;
- g) tam tikrais atvejais – amžiaus riba ir bet koks amžiaus ribos pratęsimas, jeigu taikoma Sąjungos tarnautojams, dirbusiems ne mažiau kaip vienerius metus;
- h) galutinė paraiškų dalyvauti konkurse pateikimo data;

<...>“

13 Šio priedo 7 straipsnyje nurodyta:

„1. Institucijos, pasitarusios su [Pareigūnų tarnybos] nuostatų komitetu, paveda Europos personalo atrankos tarnybai [(EPSO)] imtis reikalingų priemonių užtikrinant, kad atliekant Sąjungos pareigūnų atrankos procedūras <...> būtų taikomi vienodi standartai.“

Sprendimas 2002/620/EB

14 EPSO buvo įsteigta 2002 m. liepos 25 d. Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Teisingumo Teismo, Audito Rūmų, Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto, Regionų komiteto ir Europos ombudsmeno sprendimu 2002/620/EB (OL L 197, 2002, p. 53; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 46).

15 To sprendimo 2 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nurodyta, kad EPSO kompetencijai yra priskirta, be kita ko, vykdyti atranką, kurią pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedą gali vykdyti tą sprendimą pasirašiusių institucijų paskyrimų tarnybos.

16 Sprendimo 2002/620 4 straipsnio paskutiniame sakinyje numatyta, kad visi skundai šio sprendimo nurodytose srityse pateikiami prieš Komisiją.

Kiti taikytini teisės aktai

Viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės

- 17 2015 m. vasario 27 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* EPSO paskelbė dokumentą „Viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės“ (OL C 70 A, 2015, p. 1), jo pirmame puslapyje nurodyta, kad šios „bendrosios taisyklės yra sudedamoji pranešimo apie konkursą dalis ir kartu su pranešimu sudaro privalomus konkurso procedūros pagrindus“.

- 18 Šių bendrųjų taisyklių 1.3 punkte „Tinkamumo reikalavimai“ dėl kalbų mokėjimo nustatyta:

„<...>

Remiantis ES institucijose nusistovėjusia kalbų vartojimo vidaus komunikacijai praktika ir atsižvelgiant į poreikius, susijusius su išorės komunikacija ir dokumentų tvarkymu, dažniausiai vartojamos anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos.

Antrosios kalbos pasirinkimo galimybės nustatytos vadovaujantis tarnybos interesais, t. y. atsižvelgiant į tai, kad nauji įdarbinti darbuotojai privalo sugebėti dirbti iš karto ir veiksmingai bendrauti kasdienėje veikloje. Kitaip būtų smarkiai pakenkta institucijų darbo veiksmingumui.

Siekiant visiems kandidatams užtikrinti vienodas sąlygas, kiekvienas kandidatas, įskaitant tuos, kurių pirmoji oficialioji kalba yra viena iš šių trijų kalbų, privalo atlikti tam tikrą testą antrąja kalba, pasirinkta iš šių trijų kalbų. Taip institucijos, vertindamos specialiuosius gebėjimus, gali įvertinti kandidatų gebėjimą iškart dirbti aplinkoje, labai panašioje į tą, kurioje jie dirbtų, jei būtų įdarbinti. Kandidatams paliekama galimybė vėliau mokytis kalbų, kad galėtų dirbti trečiąja kalba, kaip nurodyta Tarnybos nuostatų 45 straipsnio 2 dalyje <...>“

Ginčijamas pranešimas apie konkursą

- 19 Skundžiamo sprendimo 1–13 punktuose Bendrasis Teismas ginčijamo pranešimo apie konkursą turinį išdėstė taip:

„1 2016 m. gegužės 12 d. [EPSO] *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė [ginčijamą pranešimą apie konkursą]. <...>

2 <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] įžanginėje dalyje <...> nurodyta, kad šis pranešimas kartu su <...> [B]endrosiomis taisyklėmis <...> sudaro privalomą atitinkamos atrankos procedūros teisinį pagrindą. Vis dėlto jame <...> pažymėta, kad [Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių] II priedas <...> netaikomas nagrinėjamai atrankos procedūrai ir pakeičiamas ginčijamo pranešimo [apie konkursą] II priede pateiktu tekstu.

<...>

4 <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] dalyje „Ar galiu teikti paraišką?“, kurioje nustatyti reikalavimai, kuriuos suinteresuotieji asmenys turi atitikti paraiškos patvirtinimo momentu, yra nurodyti specialieji reikalavimai – „mokėti vieną iš 24 oficialiųjų [Sąjungos] kalbų bent C1 lygiu [pagal Bendrą Europos kalbų mokėjimo orientacinę sistemą (CEFR)]“ (ši kalba vadinama

konkurso „1-ąja kalba“) ir „mokėti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą <...> bent [CEFR] B2 lygiu“. Ši antroji kalba, vadinama konkurso „2-ąja kalba“, būtinai turi skirtis nuo kalbos, kurią kandidatas pasirinko kaip 1-ąją kalbą.

- 5 Taip pat nurodyta, kad „[p]araiška turi būti pildoma anglų, prancūzų arba vokiečių kalba“.
- 6 Toje pačioje <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] dalyje nurodyta, kad „[a]ntrąja turi būti pasirenkama anglų, prancūzų arba vokiečių kalba“, kad „[š]ios kalbos yra pagrindinės [Sąjungos] institucijų darbo kalbos ir [kad], atsižvelgiant į tarnybos interesus, įdarbinti nauji darbuotojai savo kasdiniame darbe privalo sugebėti iš karto dirbti ir veiksmingai bendrauti bent viena iš šių kalbų“. Šiuo klausimu kandidatams siūloma remtis <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] II priedu „Šios atrankos procedūros kalbų vartojimo tvarkos pagrindimas“, kuriame pateikiama „daugiau informacijos apie šio konkurso kalbas“.

<...>

- 8 <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] II priedo įžanginė dalis yra tokia:

„Šis konkursas rengiamas siekiant įdarbinti konkrečius specialistus – audito srities administratorius. Šio pranešimo apie konkursą dalyje „AR GALIU TEIKTI PARAIŠKĄ?“ pateikti reikalavimai atitinka [Sąjungos] institucijų keliamus pagrindinius reikalavimus, susijusius su specialistų įgūdžiais, patirtimi ir žiniomis, ir poreikį, kad įdarbinti nauji darbuotojai gebėtų dirbti veiksmingai, visų pirma bendraudami su kitais personalo nariais.

Dėl šios priežasties antrąją konkurso kalbą kandidatai turi pasirinkti tik iš kelių oficialių [Sąjungos] kalbų. Kalbų pasirinkimas taip pat ribojamas dėl biudžeto ir veiklos suvaržymų ir dėl šio priedo 1, 2 ir 3 punktuose aprašytų EPSO atrankos metodų pobūdžio. Šio konkurso kalbos reikalavimus patvirtino EPSO valdyba, atsižvelgdama į šiuos veiksnius ir kitus konkrečius reikalavimus, susijusius su pareigų pobūdžiu arba tam tikrais atitinkamų [Sąjungos] institucijų poreikiais.

Pagrindinis šio konkurso tikslas – sudaryti administratorių rezervo sąrašą. Dauguma laureatų bus įdarbin[ti] Europos Komisijoje, o nedidelis jų skaičius – Europos Audito Rūmuose. Būtina, kad įdarbinti administratoriai gebėtų dirbti iš karto ir bendrauti su kolegomis ir vadovais. Atsižvelgdamos į šio priedo 2 punkte nurodytus kalbų vartojimo vykdant [Sąjungos] institucijų darbuotojų atrankos procedūras kriterijus, [Sąjungos] institucijos laikosi nuomonės, kad antrąją šio konkurso kalbą tinkamiausia pasirinkti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą.

Kadangi [Sąjungos] institucijų darbuotojai šiomis kalbomis dažniausiai kalba, iš jų verčia ir jas vartoja administracinei komunikacijai, kandidatai turi bent vieną iš jų mokėti kaip vieną iš dviejų privalomų kalbų.

Be to, laikoma, kad gerai mokėti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą yra būtina norint analizuoti audituojamų subjektų padėtį, skaityti pranešimus, rengti diskusijas ir rašyti ataskaitas, kad būtų užtikrintas veiksmingas bendradarbiavimas ir keitimasis informacija su audituojamomis tarnybomis ir atitinkamomis valdžios institucijomis.

Antrąją konkurso kalbą (anglų, prancūzų arba vokiečių) kandidatai privalo vartoti pildydami elektronines paraiškas, o EPSO turi šias kalbas vartoti visoje galiojančias paraiškas pateikusiems kandidatams skirtoje korespondencijoje [vartoti galiojančias paraiškas pateikusiems kandidatams skirtoje masinėje komunikacijoje] ir tam tikruose šio priedo 3 punkte nurodytuose testuose.“

- 9 <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] II priedo 1 punkte „Kiekvienos atrankos procedūros kalbų pasirinkimo pagrindimas“ nurodyta:

„[Sąjungos] institucijos mano, kad sprendimas, kokios kalbos turi būti vartojamos vykdant kiekvieną konkrečią atrankos procedūrą, ypač sprendimas dėl kalbų pasirinkimo apribojimo, turi būti priimamas atsižvelgiant į šias aplinkybes:

- i) Reikalavimas, kad įdarbinti nauji darbuotojai sugebėtų dirbti iš karto

Įdarbinti nauji darbuotojai privalo gebėti dirbti iš karto ir atlikti pareigas, į kurias jie paskirti. Todėl EPSO turi užtikrinti, kad laureatai reikiamai mokėtų tam tikrą kalbų derinį ir galėtų veiksmingai atlikti pareigas, visų pirma veiksmingai bendrauti kasdieniame darbe su kolegomis ir vadovais.

Taigi tam tikrų testų rengimas tik keliomis *linguae francae* gali būti pateisinamas siekiant užtikrinti, kad visi kandidatai gebėtų darbe vartoti bent vieną iš šių kalbų, nesvarbu, kokia jų pirmoji oficialioji kalba. Kitaip kiltų didelė rizika, kad nemaža dalis laureatų nesugebėtų laiku atlikti užduočių, kuri[as] atlikti jie įdarbinti. Be to, taip būtų ignoruojama akivaizdi prielaida, kad paraiškas dirbti ES viešojoje tarnyboje teikiantys kandidatai nori dirbti tarptautinėje organizacijoje, kuri turi vartoti *linguae francae*, kad galėtų veikti sklandžiai ir atlikti ES sutartimis jai pavestas užduotis.

- ii) Atrankos procedūros pobūdis

Tam tikrais atvejais kandidatų kalbų pasirinkimo apribojimas gali būti pateisinamas atrankos procedūros pobūdžiu.

Pagal Tarnybos nuostatų 27 straipsnį EPSO vertina kandidatus per viešuosius konkursus, kuriuos ji rengia siekdama įvertinti jų įgūdžius ir geriau numatyti, ar jie sugebės atlikti pareigas.

Vertinimo centro metodas yra atrankos metodas, pagal kurį atrankos komisijos nariai stebi ir vertina kandidatus, remdamiesi įvairiais scenarijais grindžiamu standartiniu modeliu. Vertinimas atliekamas pagal paskyrimų tarnybos iš anksto nustatytą gebėjimų sistemą, taikant bendrą balų skyrimo metodą ir bendrai priimant sprendimus.

Šitaip vertindamos kandidatų specialiuosius įgūdžius, [Sąjungos] institucijos gali įvertinti jų gebėjimą iškart dirbti aplinkoje, labai panašioje į tą, kurioje jie dirbtų, jei būtų įdarbinti. Svarūs mokslinių tyrimų duomenys rodo, kad geriausiai asmens darbo rezultatus realioje aplinkoje leidžia nuspėti vertinimo centrai, kuriuose atkuriamos realios darbo situacijos. Todėl vertinimo centro metodas taikomas visame pasaulyje. Atsižvelgiant į darbuotojų karjeros trukmę ir intensyvų judumą [Sąjungos] institucijose, taikyti tokį vertinimo būdą yra būtina, ypač atrenkant nuolatinius pareigūnus.

Siekiant užtikrinti vienodą kandidatų vertinimą ir jų tiesioginį bendravimą su vertintojais ir kitais užduotį atliekančiais kandidatais, visi tam tikrą grupę sudarantys kandidatai vertinami bendra kalba. Todėl, išskyrus atvejus, kai vertinimo centro etapas vyksta konkurso, kurio pagrindinė kalba viena, metu, būtina, kad vertinimo centro užduotys būtų rengiamos tik keliomis kalbomis.

iii) Biudžeto ir veiklos suvaržymai

EPSO valdyba mano, kad rengti vieno konkurso vertinimo centro užduotis visomis oficialiosiomis [Sąjungos] kalbomis būtų praktiškai neįmanoma dėl kelių priežasčių.

Pirma, tam reikėtų labai daug išteklių, o [Sąjungos] institucijos negalėtų patenkinti darbuotojų poreikių neviršydamos skirto biudžeto. Be to, tai būtų ekonomiškai nenaudinga Europos mokesčių mokėtojams.

Antra, norint atlikti vertinimo centro užduotis visomis oficialiosiomis kalbomis, EPSO konkursuose turėtų dirbti labai daug vertėjų žodžiu ir turėtų būti naudojamos atitinkamos patalpos su vertimo kabinomis.

Trečia, atrankos komisiją turėtų sudaryti kur kas daugiau narių, mokančių kandidatų vartojamas skirtingas kalbas.“

10 <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] II priedo 2 punkte „Kiekvienos atrankos procedūros kalbų pasirinkimo kriterijai“ nurodyta:

„Jei kandidatai privalo pasirinkti tik iš kelių oficialiųjų [Sąjungos] kalbų, EPSO valdyba turi kiekvienu atskiru atveju nustatyti konkrečiuose viešuosiuose konkursuose vartotinas kalbas[,] atsižvelgdama į:

- i) konkretias atitinkamos (-ų) institucijos (-ų) ar įstaigos (-ų) vidaus taisyklės dėl kalbų vartojimo;
- ii) konkrečius reikalavimus, susijusius su pareigų pobūdžiu arba tam tikrais atitinkamos (-ų) institucijos (-ų) poreikiais;
- iii) atitinkamoje (-ose) institucijoje (-ose) dažniausiai vartojamas kalbas – jos nustatomos pagal:

– dirbančių nuolatinių [Sąjungos] pareigūnų deklaruotus ir įrodytus kalbų įgūdžius (B2 arba aukštesnio lygio pagal [CEFR]);

– kalbas, į kurias dažniausiai verčiami [Sąjungos] institucijų vidaus naudojimo dokumentai;

– kalbas, iš kurių dažniausiai verčiami [Sąjungos] institucijų parengti išorės naudojimo dokumentai;

- iv) atitinkamos (-ų) institucijos (-ų) administracinei komunikacijai vartojamas kalbas.“

11 Galiausiai <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] II priedo 3 punkte „Bendravimo kalbos“ nurodyta:

„Šiame punkte aprašomos bendrosios EPSO ir kandidatų bendravimo kalbų vartojimo taisyklės. Kiti konkretūs reikalavimai gali būti pateikiami kiekviename pranešime apie konkursą.

EPSO atsižvelgia į kandidatų, kaip [Sąjungos] piliečių, teisę bendrauti gimtąja kalba. Jis [Ji] taip pat pripažįsta, kad paraiškas patvirtinę kandidatai gali tapti ES [viešosios tarnybos] tarnautojais, kuriems Tarnybos nuostatais suteikiamos tam tikros teisės ir pareigos. Todėl [Sąjungos] institucijos mano, kad, kai tik gali, EPSO turėtų su kandidatais bendrauti ir jiems teikti su jų paraiškomis susijusią informaciją visomis oficialiosiomis [Sąjungos] kalbomis. Kad tai būtų pasiekta, visomis oficialiosiomis kalbomis bus skelbiamos nuolatinės EPSO svetainės skiltys, pranešimai apie konkursus ir viešiesiems konkursams taikytinos bendrosios taisyklės.

Kiekviename pranešime apie konkursą bus nurodomos elektroninių paraiškos formų pildymo kalbos. Paraiškos formų pildymo nurodymai turi būti rengiami visomis oficialiosiomis kalbomis. Šios nuostatos galios pereinamuoju laikotarpiu, kurio prireiks pirminės elektroninės paraiškos procedūrai pradėti vykdyti visomis oficialiosiomis kalbomis.

Tam, kad bendravimas būtų greitas ir veiksmingas, kandidatui patvirtinus pirminę paraišką, visą daugybei kandidatų skirtą korespondenciją EPSO pateiks [dideliame skaičiui kandidatų skirtą masinę komunikaciją EPSO vykdydys] tik keliomis oficialiosiomis [Sąjungos] kalbomis. Korespondencija bus pateikiama [Tai bus] arba 1-ąja [oji], arba 2-ąja [oji] kandidato kalba, nurodyta atitinkamame pranešime apie konkursą.

Kandidatai į EPSO gali kreiptis bet kuria oficialiąja [Sąjungos] kalba, tačiau tam, kad į jų užklausas EPSO galėtų atsakyti veiksmingiau, jie raginami pasirinkti tik iš kelių kalbų, kuriomis EPSO darbuotojai gali iškart atsakyti nesinaudodami vertimu.

Tik keliomis oficialiosiomis [Sąjungos] kalbomis gali būti rengiami ir tam tikri testai, siekiant užtikrinti, kad kandidatai kalbas mokėtų reikiamai, kad galėtų dalyvauti viešųjų konkursų vertinimo etape. Kiekviename pranešime apie konkursą bus nurod[ytos] įvairių testų kalbos.

[Sąjungos] institucijų nuomone, tokia tvarka užtikrinama teisinga ir tinkama tarnybos interesų ir daugiakalbystės bei nediskriminavimo dėl kalbos principų pusiausvyra. Kandidatų įpareigojimas pasirinkti antrąją kalbą, kuri nesutampa su jų pirmąja (dažniausiai gimtąja arba lygiaverte) kalba, užtikrina jų lyginimą vienodomis sąlygomis <...>“

12 <...> [ginčijamo] pranešimo [apie konkursą] dalies „Kaip būsiu atrinktas?“ 1 punkte nurodyta, kad kompiuteriniai klausimų su keliais atsakymų variantais testai, t. y. žodinio mąstymo, matematinio mąstymo ir abstraktaus mąstymo testai, kurie sudaro pirmąjį atitinkamos atrankos procedūros etapą, organizuojami ta kalba, kurią kiekvienas kandidatas pasirenka kaip pirmąją konkurso kalbą.

13 Be to, pagal minėtos dalies 3 punktą, atlikus „atranką pagal kvalifikaciją“, kuri yra antrasis <...> [ginčijamame] pranešime [apie konkursą] nurodyto konkurso etapas, geriausiai bendrai įvertinti kandidatai bus pakviesti į vertinimo centrą atlikti testų ta kalba, kurią jie pasirinko kaip antrąją konkurso kalbą, o tai yra paskutinis konkurso etapas, kurį sudaro keli testai, skirti įvairiems kandidatų įgūdžiams įvertinti.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

20 2016 m. rugpjūčio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Italijos Respublikos ieškinį dėl ginčijamo pranešimo apie konkursą panaikinimo. Ispanijos Karalystė įstojo į bylą palaikyti Italijos Respublikos reikalavimų.

- 21 Savo ieškiniu Italijos Respublika ginčijo ginčijamu pranešimu apie konkursą nustatytos kalbų vartojimo tvarkos teisėtumą dviem aspektais – antrąją konkurso kalbą ir kandidatų ir EPSO bendravimo kalbą buvo galima pasirinkti tik iš anglų, prancūzų arba vokiečių kalbų.
- 22 Pirmiausia Bendrasis Teismas kartu išnagrinėjo trečiąją ir septintąją pagrindus, susijusius su šios kalbų vartojimo tvarkos pirmuoju aspektu.
- 23 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 62 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ginčijamu pranešimu apie konkursą atliktas atitinkamo konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis (toliau – konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas arba aptariamas apribojimas) iš esmės reiškia skirtingą požiūrį dėl kalbos, kuris pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 dalį iš principo yra draudžiamas, ir pridūrė, kad toks skirtingas požiūris gali būti pateisinamas.
- 24 Taigi skundžiamo sprendimo 63–199 punktuose jis išnagrinėjo tokį pateisinimą.
- 25 Nagrinėdamas skundžiamo sprendimo 80–100 punktuose jis patikrino aptariamam apribojimui pateisinti ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytus tris motyvus.
- 26 Skundžiamo sprendimo 88 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nei biudžeto ir veiklos suvaržymai, nei vertinimo centro testų ypatumai neleidžia pateisinti nustatyto skirtingo požiūrio.
- 27 Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrasis Teismas konstatavo: nors reikalavimas, kad naujai įdarbinti asmenys sugebėtų dirbti iš karto, galbūt gali būti tinkamas apribojimui aptariamomis trimis kalbomis pateisinti, nei biudžeto ir veiklos suvaržymai, nei atrankos procedūros pobūdis nėra motyvai, kurie galėtų pateisinti tokį apribojimą.
- 28 Dėl pirmojo iš šių trijų motyvų Bendrasis Teismas, viena vertus, skundžiamo sprendimo 93 ir 94 punktuose pažymėjo: nors ginčijamo pranešimo apie konkursą įžanginėje dalyje ir II priedo 1 punkto i papunktyje išdėstyti argumentai rodo, jog egzistuoja tarnybos interesas, kad naujai įdarbinti asmenys galėtų veiksmingai vykdyti užduotis ir bendrauti iškart po to, kai pradeda eiti pareigas, vien tų argumentų nepakanka įrodyti, kad norint eiti aptariamas pareigas, t. y. audito srities administratoriaus pareigas ginčijame pranešime nurodytose institucijose, būtina pakankamai mokėti būtent anglų, prancūzų ar vokiečių kalbą, o ne kitą oficialiąją Sąjungos kalbą.
- 29 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 95–98 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad šios analizės nepaneigia ginčijamame pranešime apie konkursą pateiktas pareigų, kurias turės atlikti įdarbinti laimėtojai, aprašymas, nes remiantis vien šiuo aprašymu neįmanoma nustatyti, ar trys kalbos, kuriomis apribojamas aptariamo konkurso antrosios kalbos pasirinkimas, leistų visiems šio konkurso laimėtojams dirbti iš karto. Bendrasis Teismas nusprendė, kad jokia šiame pranešime apie konkursą pateikta informacija neleidžia įrodyti, kad šios trys kalbos iš tikrųjų vartojamos vykdant jo I priede išvardytas užduotis ar, kaip nurodyta šio pranešimo II priedo įžanginėje dalyje, rengiant pranešimus, vykstant diskusijoms ir rašant ataskaitas. Be to, nei iš šio pranešimo, nei iš šios bylos medžiagoje esančios informacijos visiškai nematyti, kad minėtos trys kalbos iš tikrųjų būtų vartojamos administratorių, kuriems pavestos audito funkcijos, palaikant ryšius su audituojamais subjektais ar tarnybomis, taip pat su kompetentingomis valdžios institucijomis.

- 30 Tad skundžiamo sprendimo 100 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad motyvas, susijęs su reikalavimu, kad naujai įdarbinti asmenys gebėtų dirbti iš karto, – atsižvelgiant į ginčijamame pranešime apie konkursą pateiktą neaiškią ir bendro pobūdžio šio motyvo formuluotę ir į tai, kad nėra konkrečių jį pagrindžiančių duomenų, – negali pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo.
- 31 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas vėliau patikrino, ar grindžiant šį motyvą Komisijos pateikti duomenys gali įrodyti, kad, atsižvelgiant į užimtinių pareigų funkcinis ypatumus, aptariamas apribojimas buvo objektyviai ir tinkamai pateisinamas poreikiu turėti iš karto galinčius dirbti administratorius.
- 32 Atlikdamas šį patikrinimą Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 106–149 punktuose išnagrinėjo informaciją, susijusią su Komisijos vidaus praktika kalbų srityje, būtent:
- 2000 m. lapkričio 29 d. Komisijos pirmininko komunikatą SEC(2000) 2071/6 dėl sprendimų priėmimo proceso supaprastinimo ir 2000 m. lapkričio 29 d. 1502-ojo Komisijos posėdžio protokolą (PV(2002) 1502) (įformintas 2000 m. gruodžio 6 d. (PV(2002) 1502)), kuriuo narių kolegija patvirtino šį komunikatą,
 - Komisijos darbo tvarkos taisyklės (OL L 308, 2000, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 213), iš dalies pakeistas 2010 m. vasario 24 d. Komisijos sprendimu 2010/138/ES, Euratomas (OL L 55, 2010, p. 60) (toliau – Darbo tvarkos taisyklės), ir šių taisyklių įgyvendinimo taisyklės (C(2010) 1200 *final*),
 - ištrauką iš Komisijos „Praktinių procedūrų vadovo“, pavadintą „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“, ir tam tikrus su tuo susijusius dokumentus, ir
 - 2006 m. gruodžio 20 d. Komisijos komunikato SEC(2006) 1489 *final* dėl vertimo raštu Komisijoje priedą „Vertimo raštu taisyklės po 2006 m.“ (toliau – Vertimo raštu taisyklės po 2006 m.).
- 33 Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 112–117 punktuose išnagrinėjo Komunikatą SEC(2000) 2071/6 ir to sprendimo 113 punkte konstatavo, kad šio komunikato „tikslas iš esmės yra įvertinti įvairias Komisijos narių kolegijos sprendimų priėmimo procedūrų rūšis, numatytas Komisijos darbo tvarkos taisyklių redakcijoje, galiojusioje šio komunikato priėmimo momentu, ir pasiūlyti supaprastinimą. Būtent tokiais aplinkybėmis ir atsižvelgiant į konkrečią procedūros rūšį, t. y. rašytinę procedūrą, nagrinėjamo komunikato 2.2 punkte nurodyta, kad „dokumentai turi būti išplatinti trimis Komisijos darbo kalbomis“, tačiau jos nėra įvardytos. Vis dėlto vien šios nuorodos, nors joje vartojamas žodžių junginys „darbo kalbos“, nepakanka įrodyti, kad visos Komisijos tarnybos kasdieniame darbe iš tiesų vartoja anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas“. Minėto sprendimo 114–116 punktuose pažymėjęs, kad šios nuorodos apimtis, be to, patikslinama kitose Komunikato SEC(2000) 2071/6 vietose, to paties sprendimo 117 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad šis komunikatas „neleidžia daryti naudingų išvadų dėl faktinio vokiečių, anglų ir prancūzų kalbų vartojimo kasdieniniame Komisijos tarnybų darbe ar *a fortiori* vykdant [ginčijamame] pranešime [apie konkursą] nurodytas funkcijas“.

- 34 Skundžiamo sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad šios išvados negali paneigti kiti dokumentai, į kuriuos atsižvelgiant Komisija siūlo nagrinėti Komunikatą SEC(2000) 2071/6, t. y. jos darbo tvarkos taisyklės, jų įgyvendinimo taisyklės ir dokumentas „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“, ir vėliau to sprendimo 119–121 punktuose šiuos tris dokumentus išanalizavo.
- 35 Skundžiamo sprendimo 132 punkte Bendrasis Teismas šiuo klausimu pažymėjo, kad pirmesniame – 34 punkte – nurodyti dokumentai, vertinami kaip visuma, negali būti laikomi Darbo tvarkos taisyklėse nustatytais bendros kalbų vartojimo tvarkos, įtvirtintos Reglamente Nr. 1/58, taikymo sąlygomis, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 6 straipsnį. Kaip irgi paaiškino Komisija, tuose dokumentuose tik „atsispindi šioje institucijoje nuo seno nusistovėjusi administracinė praktika vartoti anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas kaip kalbas, kuriomis dokumentai turi būti prieinami, kad juos būtų galima pateikti tvirtinti narių kolegijai“. Be to, skundžiamo sprendimo 133 ir 134 punktuose konstatavęs, be kita ko, kad iš Praktinių procedūrų vadovo paimtas dokumentas „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ negali būti laikomas jos pirmininko sprendimu nustatyti kolegijai teikiamų dokumentų pateikimo kalbas, Bendrasis Teismas to sprendimo 135 punkte pažymėjo, kad Komisija pripažino, jog nėra vidaus sprendimo, nustatančio jos darbo kalbas.
- 36 Pateikęs šias „pirmines pastabas“ Bendrasis Teismas toliau skundžiamo sprendimo 136 punkte konstatavo: kadangi vienintelis Komisijos pateiktų dokumentų tikslas yra nustatyti kalbas, reikalingas įvairioms Komisijos sprendimų priėmimo procedūroms vykdyti, visi šie dokumentai, atsižvelgiant į ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytų pareigų funkcinis ypatumus, negali pateisinti antrosios konkurso kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.
- 37 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 137 punkte Bendrasis Teismas paaiškino: iš šių teisės dokumentų nematyti, kad tarp Komisijos sprendimų priėmimo procedūrų (visų pirma vykdomų jos narių kolegijoje) ir funkcijų, kurias gali tekti atlikti aptariamo konkurso laimėtojams, yra būtinas ryšys. Net darant prielaidą, kad konkrečios institucijos nariai savo pasitarimuose vartoja tik vieną arba tik kai kurias kalbas, be papildomų paaiškinimų negali būti preziumuojama, kad naujai įdarbintas pareigūnas, kuris nemoka nė vienos iš šių kalbų, toje institucijoje negalės iš karto atlikti naudingo darbo.
- 38 Be to, skundžiamo sprendimo 138 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisijos pateikti dokumentai taip pat nerodo, kad visas tris kalbas, kurios laikomos „procedūros kalbomis“, jos tarnybos iš tikrųjų vartoja kasdieniame darbe. Iš Komunikato SEC(2000) 2071/6 taip pat galima suprasti, kad ne tarnyba, kuri yra faktiškai atsakinga už dokumento parengimą, o Vertimo raštu generalinis direktoratas pateikia šio dokumento versijas „procedūros“ kalbomis, kurios būtinos siekiant jas perduoti Komisijos narių kolegijai. To sprendimo 139 punkte jis pridūrė: kadangi nė vienas pareigūnas neprivalo patenkinamai mokėti visų trijų kalbų, reikalaujamų ginčijamame pranešime apie konkursą, sunku įsivaizduoti, kad užduotis parengti akto projekto kalbines versijas, kurių reikia, kad jis būtų perduotas šiai kolegijai, būtų vienu metu paskirstyta atitinkamam skaičiui pareigūnų iš už šio projekto parengimą atsakingos tarnybos. Be to, minėto sprendimo 140-143 punktuose atmetęs Komisijos argumentus, grindžiamus Komunikatu SEC(2006) 1489 *final*, Bendrasis Teismas to sprendimo 144–148 punktuose pažymėjo, kad šios institucijos pateikti dokumentai tikrai nerodo, jog juose nurodytose procedūrose būtų vartojamos tik trys „procedūros“ kalbos.

- 39 Atsižvelgdamas į šią analizę Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 149 punkte nusprendė, kad minėti dokumentai neįrodo, jog aptariamas apribojimas gali atitikti realius tarnybos poreikius, taigi neįrodo, kad, atsižvelgiant į šiame pranešime nurodytų pareigų funkcinius ypatumus, egzistuoja tarnybos interesas, kad naujai įdarbinti asmenys gebėtų iš karto dirbti.
- 40 Antra, skundžiamo sprendimo 150–165 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo duomenis, susijusius su Komisijos darbuotojų, kuriems pavestos audito funkcijos, vartojamomis kalbomis.
- 41 Viena vertus, skundžiamo sprendimo 152–163 punktuose Bendrasis Teismas išanalizavo priedą „[D]ati sulla diffusione dell’inglese, del francese e del tedesco utilizzate come lingue veicolari dal personale della Commissione in funzione nel settore dell’audit al 30.09.2016“ (2016 m. rugsėjo 30 d. duomenys dėl audito srityje dirbančių Komisijos darbuotojų kaip *linguae francae* vartojamų anglų, prancūzų ir vokiečių kalbų) ir to sprendimo 157 punkte konstatavo, kad šie duomenys nei vieni, nei kartu su to sprendimo 106–149 punktuose nagrinėtais dokumentais neleidžia nustatyti, kokią ar kokias *linguae francae* iš tiesų vartoja atitinkamos tarnybos kasdieniame darbe arba kokia kalba ar kalbos yra būtinos su auditu susijusioms pareigoms vykdyti. Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad šie duomenys neleidžia nustatyti, dėl kurios kalbos ar kalbų patenkinamo mokėjimo konkurso pagal ginčijamą pranešimą apie konkursą laimėtojai taptų gebančiais iš karto dirbti administratoriais. To paties sprendimo 158 punkte jis pridūrė, kad dėl tų pačių motyvų Komisijos pateikti papildomi įrodymai, susiję su AST pareigų grupei ir sutartininkų kategorijai priklausančių ir audito srityje dirbančių jos darbuotojų kalbų mokėjimu, negali turėti reikšmės jam sprendžiant šį ginčą.
- 42 Be to, skundžiamo sprendimo 159 punkte priminęs savo jurisprudenciją, pagal kurią konkurso kandidatų antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas nedideliu oficialių kalbų skaičiumi negali būti laikomas objektyviai pagrįstu ir proporcingu, kai tarp šių kalbų – be kalbos, kurią mokėti pageidautina ar net būtina, – yra kitų kalbų, kurios, palyginti su kita oficialiaja kalba, potencialiems konkurso laimėtojams neteikia jokio konkretaus pranašumo, to sprendimo 160 punkte Bendrasis Teismas nusprendė: net jei reikėtų nuspręsti, kad dirbančių darbuotojų mokamos kalbos gali rodyti, jog tam, kad galėtų iš karto dirbti (turint omenyje vidaus komunikaciją), naujai įdarbintas asmuo turėtų mokėti kalbą, kuri ypač paplitusi tarp šių darbuotojų, aptariami duomenys negali pateisinti ginčijamame pranešime apie konkursą nustatyto apribojimo, susijusio su antrosios kalbos pasirinkimu.
- 43 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 161 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad išnagrinėjus duomenis, susijusius su kalbomis, kurios deklaruotos kaip „1-oji kalba“ ir „2-oji kalba“, matyti, kad tik patenkinamas anglų kalbos mokėjimas galėtų būti laikomas suteikiančiu pranašumą potencialiems aptariamo konkurso laimėtojams. Tačiau šie duomenys neleidžia paaiškinti, kodėl kandidatas, kuris, pavyzdžiui, labai gerai moka italų kalbą ir patenkinamai – vokiečių kalbą, galėtų būti laikomas gebančiu iš karto dirbti, kiek tai susiję su vidaus komunikacija, o kandidatas, labai gerai mokantis italų kalbą ir patenkinamai – nyderlandų kalbą, negalėtų. Be to, dėl su „3-ąja kalba“ susijusių duomenų Bendrasis Teismas to sprendimo 162 punkte nurodė, kad net jeigu jų turinys visiškai nekeičia šio vertinimo, bet kuriuo atveju į juos negalima atsižvelgti, nes iš Komisijos pateikto priedo nematyti, kad jame nurodyti darbuotojai jau įrodė gebėjimą dirbti savo trečiąja kalba.
- 44 Taigi skundžiamo sprendimo 163 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į tikslą turėti iš karto gebančių dirbti konkurso laimėtojų, duomenys, susiję su Komisijos darbuotojų, kuriems pavestos audito funkcijos, kalbų mokėjimu, neleidžia pateisinti aptariamo ribojimo.

- 45 Kita vertus, kiek tai susiję su Komisijos pateiktu dokumentu, kuriame yra jos Vidaus audito tarnybos surinktų duomenų, iš kurių, šios institucijos teigimu, matyti, kad šios tarnybos konsultavimasis su kitomis tarnybomis vyksta tik anglų ir prancūzų kalbomis, o galutinės audito ataskaitos priimamos tik anglų kalba, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 164 ir 165 punktuose nusprendė, kad šis dokumentas yra nereikšmingas, nes jame nėra jokios informacijos, galinčios įrodyti, kad atitinkamose tarnybose vokiečių kalba vartojama kaip darbo kalba arba *lingua franca*.
- 46 Trečia, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 166–187 punktuose išanalizavo aplinkybes, susijusias su Audito Rūmų veikimu. Visų pirma dėl 2004 m. gegužės 25 d. Audito Rūmų sprendimo 22-2004 dėl taisyklių, reglamentuojančių dokumentų, kurie skirti jų narių, audito grupių ir administracinio komiteto posėdžiams, vertimą (toliau – Sprendimas 22/2004), Bendrasis Teismas to sprendimo 172 punkte konstatavo, kad nagrinėjamu atveju jis negali būti reikšmingas, nes jame nėra informacijos apie tai, kad vokiečių kalba būtų vartojama Audito Rūmų tarnybose kaip darbo kalba ar *lingua franca*.
- 47 Toliau Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 175–179 punktuose išanalizavo 1983 m. lapkričio 11 d. Audito Rūmų pirmininko raštą ir jo priedus, t. y. 1982 m. spalio 12 d. ribotos sudėties posėdžio protokolą ir tos pačios dienos pirmininko raštą dėl vertimo žodžiu per Audito Rūmų posėdžius ir praktinio jų organizavimo (toliau kartu – 1983 m. lapkričio 11 d. raštas), ir, be kita ko, to sprendimo 177 punkte konstatavo, kad šie dokumentai neleidžia nustatyti, kokia ar kokios darbo kalbos arba *linguae francae* yra vartojamos tarnybose, kuriose būtų įdarbinti pagal ginčijamą pranešimą apie konkursą organizuoto konkurso laimėtojai.
- 48 Galiausiai Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 181–187 punktuose išanalizavo Komisijos pateiktą lentelę „LINGUE PARLATE DAL PERSONALE DELLA CORTE DEI CONTI IN SERVIZIO AL 30.09.2016“ (2016 m. rugsėjo 30 d. dirbusių Audito Rūmų darbuotojų vartotos kalbos) ir to sprendimo 185 punkte pažymėjo, kad šis dokumentas taip pat neleidžia nustatyti, dėl kurios kalbos ar kalbų patenkinamo mokėjimo pagal ginčijamą pranešimą apie konkursą organizuoto konkurso laimėtojai būtų gebantys iš karto dirbti asmenys, nes – kaip ir Komisijos pateikti duomenys apie jos pačios darbuotojus – tik parodo įvairių kategorijų Audito Rūmų pareigūnų mokamas kalbas.
- 49 Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 187 ir 188 punktuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad įrodymai, susiję su Audito Rūmų darbuotojų vartojamomis kalbomis, – kaip ir Komisijos pateikti įrodymai apie jos vidaus praktiką kalbų srityje – neleidžia konstatuoti, kad aptariamas apribojimas pateisinamas tikslu, kad įdarbinti administratoriai gebėtų dirbti iš karto.
- 50 Ketvirta, skundžiamo sprendimo 189–196 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo įrodymus, susijusius su anglų, prancūzų ir vokiečių kalbų, kaip užsienio kalbų, kurios vartojamos ir kurių mokomasi Europoje, paplitimu, ir to sprendimo 195 ir 196 punktuose nusprendė, kad jie nei patys savaime, nei kartu su kitais bylos medžiagoje esančiais įrodymais negali pateisinti aptariamo apribojimo, nes daugiausia, ką jie galbūt gali įrodyti, yra tai, kad šis apribojimas yra proporcingas, jeigu būtų paaiškėję, kad jis susijęs su poreikiu turėti iš karto gebančių dirbti konkurso laimėtojų, o to Komisija vis dėlto neįrodė.
- 51 Atsižvelgdamas į išnagrinėtus visus Komisijos pateiktus įrodymus, skundžiamo sprendimo 197–199 punktuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog Komisija neįrodė, kad antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas yra objektyviai pateisinamas ir proporcingas pagrindiniam siekiamam tikslui – įdarbinti gebančius iš karto dirbti administratorius. Iš tiesų neužtenka tokio apribojimo

principo pateisinti dideliu Sąjungos oficialiųjų kalbų skaičiumi ir poreikiu kaip vidaus bendravimo kalbas arba *linguae francae* pasirinkti mažesnę kalbų skaičių, galbūt net vieną. Atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 ir 6 dalis, dar reikia objektyviai pateisinti vienos ar kelių konkrečių kalbų, o ne visų kitų kalbų pasirinkimą.

- 52 Taigi Bendrasis Teismas pritarė trečiajam ir septintajam pagrindams ir panaikino ginčijamą pranešimą apie konkursą tiek, kiek juo konkurso antrosios kalbos pasirinkimas apribotas anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.
- 53 Be to, Bendrasis Teismas išnagrinėjo šeštąjį pagrindą, susijusį su ginčijamos kalbų vartojimo tvarkos antruoju aspektu ir grindžiamą SESV 18 straipsnio, SESV 24 straipsnio ketvirtos pastraipos, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 22 straipsnio, Reglamento Nr. 1/58 1 ir 2 straipsnių, taip pat Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 ir 6 dalių pažeidimu. Skundžiamo sprendimo 222 punkte Bendrasis Teismas pritarė šiam pagrindui ir panaikino ginčijamą pranešimą apie konkursą tiek, kiek juo kandidatų ir EPSO bendravimo kalbų pasirinkimas apribojamas anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.
- 54 Taigi skundžiamo sprendimo 223 punkte Bendrasis Teismas patenkino ieškinį ir panaikino visą ginčijamą pranešimą apie konkursą. Be to, minėto sprendimo 225–230 punktuose jis paaiškino, kad dėl tuose punktuose išdėstytų motyvų šis panaikinimas negali turėti poveikio remiantis rezervo sąrašais, sudarytais po aptariamų atrankos procedūros, jau įvykdytoms įdarbinimo procedūroms.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

- 55 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį kaip nepagrįstą, jeigu šioje bylos stadijoje galima priimti galutinį sprendimą,
 - priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi šioje ir pirmojoje instancijose išlaidas ir
 - nurodyti, kad Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 56 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 57 Grįsdama apeliacinį skundą Komisija nurodo tris pagrindus.

- 58 Pirmasis ir antrasis pagrindai susiję su konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis teisėtumu, o trečiasis pagrindas – su kalbų, kurios gali būti vartojamos bendraujant su ginčijamu pranešimu apie konkursą susijusiems kandidatams ir EPSO, apribojimo teisėtumu.

Dėl pirmojo pagrindo

- 59 Pirmasis pagrindas, kurį sudaro trys dalys, grindžiamas teisės klaidomis aiškinant Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 6 dalį ir apibrėžiant Komisijai tenkančią pareigą motyvuoti, taip pat su šios Bendrajam Teismui tenkančios pareigos pažeidimu.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos teisės klaida, kiek tai susiję su tikslu turėti iš karto gebančių dirbti kandidatų, ir Bendrajam Teismui tenkančios pareigos motyvuoti pažeidimu

– Šalių argumentai

- 60 Komisija tvirtina, kad nagrinėdamas su Komisijos vidaus praktika kalbų srityje ir su šios institucijos darbuotojų, kuriems pavestos audito funkcijos, vartojamomis kalbomis susijusią informaciją Bendrasis Teismas be jokių motyvų taikė neteisėtus kriterijus, siekdamas įvertinti, ar ši informacija įrodo aptariamo apribojimo teisėtumą, t. y. – skundžiamo sprendimo 137 punkte – naujai įdarbinto pareigūno gebėjimą iškart atlikti „naudingą darbą“ jį įdarbinusioje institucijoje, o to sprendimo 159–161 punktuose – „konkretaus pranašumo“, kurį tam tikros kalbos, kuriomis apribotas pasirinkimas, suteikia tokiam pareigūnui, nebuvimą. Jeigu būtų remiamasi šiais kriterijais, būtų paneigtas tarnybos interesas, kad nauji darbuotojai gebėtų dirbti iš karto.
- 61 Konkrečiai dėl skundžiamo sprendimo 137 punkte nurodyto kriterijaus Komisija teigia, kad, pirma, kadangi tarnybos interesas reikalauja, kad būtų įdarbinti iš karto gebantys dirbti kandidatai, aplinkybė, kad šie kandidatai vis dėlto geba atlikti „naudingą darbą“, yra nereikšminga.
- 62 Iš tiesų reikalaujant, kad naujai įdarbinti darbuotojai gebėtų iš karto dirbti, siekiama užtikrinti personalo, dirbančio tarnyboje, į kurią paskiriama, tęstinumą, o tai yra daugiau nei vien gebėjimas iš karto atlikti naudingą darbą.
- 63 Antra, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas neapibrėžė, ką apima sąvoka „naudingas darbas“, ir pažeisdamas pareigą motyvuoti nepagrindė išvados, kad tokį darbą galima atlikti.
- 64 Trečia, yra „neįmanoma“, kad naujai įdarbintas kandidatas, nemokantis vienos iš trijų kalbų, kurios pagal ginčijamą pranešimą apie konkursą reikalaujama kaip antrosios kalbos, galėtų atlikti naudingą darbą institucijoje, kurios politinis ir politiką formuojantis organas, t. y. Komisijos narių kolegija, priima vidaus sprendimus tik viena iš šių trijų kalbų. Šiuo klausimu Komisija iš esmės teigia, kad Bendrojo Teismo pateikta nuoroda į 2016 m. rugsejo 15 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (T-353/14 ir T-17/15, EU:T:2016:495) 121 ir 122 punktus yra klaidinga, nes Nuolatinių atstovų komitetas (COREPER), į kurį daroma nuoroda tuose punktuose, yra konkrečiai ESS 16 straipsnio 7 dalyje numatytas organas, kuris skiriasi nuo kitų institucijų. Vis dėlto ši byla susijusi su tos pačios institucijos, apimančios ir kolegiją, ir įvairias šios institucijos tarnybas, darbuotojais. Be to, pareigų, kurios turi būti atliekamos tarnybose, į kurias paskiriama, specifika neturi įtakos tam, kad galiausiai tai yra tarnybos, kurios teikia visus aktų projektus Komisijos narių kolegijai.

65 Ketvirta, Bendrasis Teismas viršijo jam priskirtos teisminės kontrolės ribas, kai nusprendė, kad Komisija turėjo pateikti išsamesnių paaiškinimų, kad pateisintų aptariamą apribojimą, tačiau tokio vertinimo nemotyvavo.

66 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė nesutinka su šiais argumentais.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

67 Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją Sąjungos institucijos turi turėti plačią diskreciją, kai reikia organizuoti tarnybų veiklą, visų pirma nustatyti laisvoms pareigoms eiti keliamus tinkamumo kriterijus ir, atsižvelgiant į šiuos kriterijus bei vadovaujantis tarnybos interesais, konkurso organizavimo sąlygas ir tvarką. Taigi institucijos (kaip ir EPSO, kai įgyvendina tų institucijų jai suteiktus įgaliojimus), atsižvelgdamos į savo poreikius, turi turėti galimybę nustatyti tinkamumo reikalavimus konkursuose dalyvaujantiems kandidatams, kad galėtų naudingai ir racionaliai organizuoti savo tarnybų veiklą (2019 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 88 punktas).

68 Vis dėlto institucijos, taikydamos Pareigūnų tarnybos nuostatus, turi užtikrinti šių nuostatų 1d straipsnio, kuriame draudžiama bet kokia diskriminacija dėl kalbos, laikymąsi. Nors to straipsnio 6 dalyje numatyta, kad ši draudimą galima apriboti, tai gali būti daroma tik jeigu šie apribojimai yra „pagrįst[i] objektyviomis ir pagrįstomis [tinkamomis] priežastimis“ ir jais siekiama „teisėtų tikslų, vadovaujantis bendrais interesais ir bendromis personalo politikos nuostatomis [teisėtų bendrojo intereso tikslų įgyvendinant personalo politiką]“ (2019 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 89 punktas).

69 Taigi Sąjungos institucijoms, kaip ir EPSO šio sprendimo 68 punkte nurodytomis sąlygomis, suteikta plati diskrecija organizuoti savo tarnybų veiklą yra apribota imperatyviomis Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio nuostatomis, todėl skirtingas požiūris dėl kalbos, atsirandantis dėl konkurso kalbos vartojimo apribojimo nedideliu oficialiųjų kalbų skaičiumi, galimas tik tuo atveju, jeigu toks apribojimas yra objektyviai pateisinamas ir proporcingas realioms tarnybos poreikiams. Be to, bet koks reikalavimas mokėti konkrečią kalbą turi būti grindžiamas aiškiais, objektyviais ir nuspėjamais kriterijais, leidžiančiais kandidatams suprasti tokio reikalavimo motyvus, o Sąjungos teismui – patikrinti jo teisėtumą (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 90–93 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

70 Institucija, apribojusi atrankos procedūros kalbų vartojimą nedideliu oficialiųjų Sąjungos kalbų skaičiumi, turi įrodyti, kad toks apribojimas iš tikrųjų gali atitikti realius su pareigomis, kurias turės atlikti įdarbinti asmenys, susijusius poreikius, yra proporcingas šiems poreikiams ir grindžiamas aiškiais, objektyviais ir nuspėjamais kriterijais, o Bendrasis Teismas turi *in concreto* išnagrinėti, ar šis apribojimas yra objektyviai pateisinamas ir proporcingas minėtiems poreikiams (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 93 ir 94 punktus).

71 Tai nagrinėdamas Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik įrodymų, kuriais remiamasi, faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus reikšmingus duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (2019 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104 punktas).

- 72 Šio pagrindo pirmoje dalyje Komisija iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo pateisinimą išnagrinėjo atsižvelgdamas į tikslą, kuris neatitinka ginčijamame pranešime apie konkursą nurodyto tikslo.
- 73 Reikia konstatuoti, kad šis priekaištas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo 137 ir 159–161 punktų, kurių turinys primintas šio sprendimo 37, 42 ir 43 punktuose, supratimu.
- 74 Iš šių skundžiamo sprendimo punktų, aiškinamų atsižvelgiant į jų kontekstą, matyti, kad būtent atsižvelgdamas į ginčijamo pranešimo apie konkursą II priedo 1 punkto i papunktyje nurodytą „reikalavimą įdarbinti iš karto gebančius dirbti administratorius“, kaip tokio apribojimo pateisinimą, Bendrasis Teismas išnagrinėjo, ar Komisijos pateikti įrodymai, susiję su jos vidaus praktika kalbų srityje ir kalbomis, kurias vartoja šios institucijos darbuotojai, kuriems pavestos audito funkcijos, gali įrodyti, kad šis apribojimas yra objektyviai pateisinamas ir proporcingas.
- 75 Taigi, pirma, skundžiamo sprendimo 137 punkte Bendrasis Teismas, nusprendęs, jog „be papildomų paaiškinimų negalima preziumuoti, kad naujai įdarbintas pareigūnas, kuris nemoka nė vienos iš [kalbų, priskiriamų prie antrosios kalbos], negalės iš karto atlikti tai institucijai naudingo darbo“, visiškai nekėlė klausimo dėl tarnybos intereso turėti iš karto gebančius dirbti administratorius, bet – priešingai – siekė nustatyti, ar Komisijos pateikti įrodymai, susiję su jos vidaus praktika kalbų srityje, rodo, kad, siekiant patenkinti šį interesą, būtina, kad – atsižvelgiant į pranešime apie konkursą nurodytų pareigybių ir atitinkamų tarnybų kasdieniame darbe vartojamų kalbų funkcinius ypatumus – konkurso antrosios kalbos pasirinkimas būtų apribotas anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis (dėl minėtame 137 punkte nurodytos Bendrojo Teismo jurisprudencijos taip pat žr. 2019 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 106 punktą).
- 76 Be to, taip pasielgęs Bendrasis Teismas nepažeidė pareigos motyvuoti ir neperžengė jo vykdomos teisminės kontrolės ribų.
- 77 Pagal šio sprendimo 70 ir 71 punktuose primintą jurisprudenciją Bendrasis Teismas teisingai ir neperžengdamas jo vykdomos kontrolės ribų patikrino, ar antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas buvo objektyviai pateisinamas reikalavimu įdarbinti iš karto gebančius dirbti administratorius ir ar reikalaujamas kalbų mokėjimo lygis buvo proporcingas realiems tarnybos poreikiams.
- 78 Dėl Komisijos argumentų, susijusių su jos pačios sprendimų priėmimo procedūromis, ir jos kritikos Bendrajam Teismui, kad šis klaidingai rėmėsi 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimu *Italija / Komisija* (T-353/14 ir T-17/15, EU:T:2016:495) ir pripažino pareigų, susijusių su ginčijamu pranešimu apie konkursą, specifinį pobūdį, siekdamas atmesti pateisinimą, grindžiamą tikslu turėti iš karto gebančius dirbti administratorius, pirmiausia reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas išnagrinėjo visus Komisijos pateiktus dokumentus ir, užbaigęs šį nagrinėjimą, padarė išvadą, jog iš jų nematyti, kad egzistuočiau reikalaujamas ryšys tarp Komisijos sprendimų priėmimo procedūrų ir audito funkcijų, kurias galės atlikti aptariamą konkursą laimėję kandidatai. Taigi Komisija neginčija šios išvados, tik teigia, kad „neįmanoma“ vartoti kitos kalbos nei minėtos trys kalbos.
- 79 Be to, net jeigu 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Italija / Komisija* (T-353/14 ir T-17/15, EU:T:2016:495) 121 punktą, į kurį daroma nuoroda skundžiamo sprendimo 137 punkte, susijęs su Komisijos argumentais dėl COREPER vartojamų kalbų, reikia pažymėti, kad to paties sprendimo 122 punkte Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, jog – kalbant apie argumentus,

grindžiamus vienos ar kelių kalbų, kaip Sąjungos institucijos „pasitarimų kalbų“, vartojimu – apskritai negalima be papildomų paaiškinimų preziumuoti, kad naujai įdarbintas pareigūnas, kuris nemoka nė vienos iš šių kalbų, negalės iš karto atlikti tai institucijai naudingo darbo. Iš to matyti, kad Komisija bet kuriuo atveju negali pagrįstai teigti, jog Bendrasis Teismas neatsižvelgė į savo paties jurisprudenciją.

- 80 Galiausiai dėl ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytų pareigų specifikos reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 137 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog pateisinimas, grindžiamas tikslu turėti iš karto gebančius dirbti administratorius, teisiniu atžvilgiu nebuvo pakankamai pagrįstas.
- 81 Pagal tai, kas priminta šio sprendimo 70 ir 71 punktuose, Bendrasis Teismas tik atliko vertinimą, būtiną siekiant nustatyti kalbos žinias, kurių Komisija gali objektyviai reikalauti dėl tarnybos interesų, atsižvelgdama į ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytas konkrečias pareigas.
- 82 Antra, dėl Komisijos argumentų, pateiktų dėl skundžiamo sprendimo 159–161 punktų, reikia pažymėti, kad pagal šio sprendimo 70 punkte primintą jurisprudenciją Komisija turėjo įrodyti, kad konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas tikrai galėjo atitikti realius poreikius, susijusius su pareigomis, kurias turės atlikti įdarbinti asmenys.
- 83 Būtent tai Bendrasis Teismas patikrino skundžiamo sprendimo 159–161 punktuose ir konstatavo, kad Komisijos pateikti duomenys apie šios institucijos darbuotojų, kuriems pavestos audito funkcijos, kalbų mokėjimą geriausiu atveju leidžia daryti išvadą, kad nors anglų kalbos mokėjimas aptariamo konkurso laimėtojams galėtų suteikti pranašumą komunikuojant viduje ir taip leisti jiems dirbti iš karto (kiek tai susiję su šia komunikacija), dėl prancūzų ir vokiečių kalbų mokėjimo tokios išvados daryti negalima.
- 84 Taigi Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai nuspręsti, kad Komisija neįrodė, jog patenkinamas vienos iš šių dviejų kalbų mokėjimas suteikia pranašumą įgyvendinant tikslą turėti iš karto gebančius dirbti administratorius.
- 85 Kadangi nė vienas argumentas nepagrįstas, pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl antros dalies, grindžiamos teisės klaida apibrėžiant įrodinėjimo pareigą ir pranešime apie konkursą Komisijai tenkančią pareigą motyvuoti

– Šalių argumentai

- 86 Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes pernelyg griežtai apibrėžė tiek pareigą ginčijamame pranešime apie konkursą motyvuoti aptariamo apribojimo pateisinimą, tiek pareigą įrodyti šio pateisinimo pagrįstumą.
- 87 Pirma, įrodinėjimo pareiga, kurią Bendrasis Teismas nustatė Komisijai dėl nurodytų pateisinimų buvimo įrodymo, gerokai viršija jurisprudencijoje reikalaujamą tikslumo lygį, nes skundžiamo sprendimo 113 punkto paskutiniame sakinyje, 138 punkto pirmame sakinyje ir 157 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija neįrodė, jog ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytos trys kalbos, galinčios būti antrąja kalba, iš tikrųjų yra trys kalbos, kurias kasdien vartoja „visos [šios institucijos] tarnybos“.

- 88 Antra, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 144 punkte reikalavo įrodyti, kad Komisijos sprendimų priėmimo procedūrose „vartojamos tik“ trys šios kalbos, nors tame pranešime buvo nurodyta, kad Sąjungos institucijos šias kalbas vartoja ne išimtinai, bet daugiausia. Taigi Bendrasis Teismas turėjo patikrinti, ar institucija šias tris kalbas iš tikrųjų vartoja daugiausia, o ne tik jas. Be to, Bendrasis Teismas padarė tą pačią klaidą to sprendimo 159–161 punktuose, kai pridėjo vertinimo kriterijų, pagal kurį yra būtina įvertinti, ar šios trys kalbos aptariamo konkurso kandidatams suteikia „konkretų pranašumą“.
- 89 Trečia, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 147 punkto paskutiniame sakinyje tvirtina Bendrasis Teismas, Komisija neprivalo iš trijų kalbų nustatyti vienos kalbos, kurią galima vartoti, ir santykinę kiekvienos iš šių kalbų svarbą neturi reikšmės.
- 90 Ketvirta, Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis skundžiamo sprendimo 193 punkte atmetė visus jos pateiktus statistinius duomenis, motyvuodamas tuo, kad negalima preziumuoti, kad jie teisingai atspindi potencialių aptariamo konkurso kandidatų kalbų žinias.
- 91 Šios institucijos teigimu, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją reikalaujamas įrodymų lygis siejamas su oficialiųjų kalbų, kurių mokėjimas Sąjungoje labiausiai paplitęs, nustatymu. Todėl konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas pateisinamas objektyviais kalbų paplitimo kriterijais, leidžiančiais daryti pagrįstą išvadą, kad šie duomenys atitinka kalbų žinias, kurias turi Sąjungos konkursuose norintys dalyvauti asmenys. Šiomis aplinkybėmis Komisija neprivalo įrodyti, kad tokia sąsaja buvo nustatyta tinkamai.
- 92 Be to, skundžiamo sprendimo 197 punkto pirmame sakinyje esančioje išvadoje – kiek ji grindžiama ta pačia klaidinga prielaida – taip pat padaryta teisės klaida.
- 93 Galiausiai, penkta, Komisija tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 139 punkte Bendrasis Teismas atliko visiškai hipotetinius vertinimus ir gerokai susiaurino Komunikato SEC(2000) 2071/6 taikymo sritį.
- 94 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė nesutinka su šiais argumentais.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 95 Pirma, reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 69 punkto, bet koks reikalavimas mokėti konkrečią kalbą turi būti grindžiamas aiškiais, objektyviais ir nuspėjamais kriterijais, leidžiančiais kandidatams suprasti tokio reikalavimo motyvus, o Sąjungos teismui – patikrinti jo teisėtumą.
- 96 Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo sprendimo motyvai yra ypač svarbūs, nes leidžia suinteresuotajam asmeniui susipažinus su visa informacija nuspręsti, ar jis ketina pareikšti ieškinį dėl šio sprendimo, o kompetentingam teismui – vykdyti kontrolę, todėl tai yra viena iš Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje užtikrinamos teisminės kontrolės veiksmingumo sąlygų (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 103 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 97 Dėl antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo pranešime apie konkursą Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Bendrasis Teismas turi patikrinti, ar šiame pranešime, Viešiesiems konkursams taikytinose bendrosiose taisyklėse ar Komisijos pateiktuose įrodymuose yra „konkrečios

informacijos“, kuri leistų objektyviai nustatyti tarnybos intereso, galinčio pateisinti šį apribojimą, buvimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 95 punktą).

- 98 Taigi Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime pagrįstai atliko šį patikrinimą ir visų pirma jo 93–99 punktuose atlikęs vertinimą, kurio turinys išdėstytas šio sprendimo 28 ir 29 punktuose, to sprendimo 100 punkte konstatavo, kad, net ir įvertinus ginčijamame pranešime pateiktą pareigų aprašymą, motyvas, susijęs su reikalavimu, kad įdarbinti nauji darbuotojai gebėtų dirbti iš karto, atsižvelgiant į neaiškią ir bendro pobūdžio šio motyvo formuluotę ir į tai, kad minėtame pranešime nėra konkrečių jį pagrindžiančių duomenų, negali pateisinti konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimo anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.
- 99 Be to, apeliaciniame skunde Komisija pabrėžė, kad neginčija skundžiamo sprendimo 86–100 punktų.
- 100 Antra, tiek, kiek Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis jai nustatė neproporcingą įrodinėjimo pareigą, iš šio sprendimo 70 ir 71 punktų matyti, kad, viena vertus, Komisija šioje byloje turėjo įrodyti, jog konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas tikrai gali atitikti realius poreikius, susijusius su pareigomis, kurias turės atlikti įdarbinti asmenys, yra proporcingas šiems poreikiams ir grindžiamas aiškiais, objektyviais ir nuspėjamais kriterijais, ir, kita vertus, Bendrasis Teismas turėjo *in concreto* išnagrinėti, ar šis apribojimas yra objektyviai pateisinamas ir proporcingas minėtiems poreikiams, patikrindamas ne tik įrodymų, kuriais remiamasi, faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus reikšmingus duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant minėto apribojimo pateisinimą, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas.
- 101 Būtent tai Bendrasis Teismas padarė skundžiamo sprendimo 106–199 punktuose, nagrinėdamas įrodymus, kuriuos Komisija pateikė siekdama pagrįsti motyvą, susijusį su būtinybe, kad naujai įdarbinti asmenys gebėtų dirbti iš karto.
- 102 Pirma, kalbant apie argumentus, pateiktus dėl skundžiamo sprendimo 113 punkto paskutinio sakinio, 138 punkto pirmo sakinio ir 157 punkto, kurių turinys išdėstytas šio sprendimo 33, 38 ir 41 punktuose, reikia konstatuoti, kad – priešingai, nei teigia Komisija, – Bendrasis Teismas visiškai nereikalavo, kad Komisija, siekdama įrodyti, jog aptariamas apribojimas yra pateisinamas, įrodytų, kad visos Komisijos tarnybos kasdieniame darbe vartoja anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas.
- 103 Skundžiamo sprendimo 113 punkte Bendrasis Teismas tik patikrino Komisijos argumentą, kad Komunikate SEC(2000) 2071/6, visų pirma jo 2.2 punkte, šios institucijos „darbo kalbų“ skaičius apribojamas trimis kalbomis, ir nusprendė, kad, atsižvelgiant, be kita ko, į šio punkto kontekstą, susijusį su tuo, kad Komisijos narių kolegija sprendimus priima per rašytinę procedūrą, vien nuorodos į „tris Komisijos darbo kalbas“ neužtenka, kad būtų įrodytas šio argumento pagrįstumas.
- 104 Vadovaudamasis ta pačia logika, skundžiamo sprendimo 136–138 punktuose Bendrasis Teismas dėl visų Komisijos pateiktų dokumentų, susijusių su jos vidaus praktika kalbų srityje, konstatavo: kadangi vienintelis Komisijos pateiktų dokumentų tikslas yra nustatyti kalbas, reikalingas įvairioms Komisijos sprendimų priėmimo procedūroms vykdyti, ir iš jų nematyti nei to, kad tarp šių procedūrų ir funkcijų, kurias gali tekti atlikti aptariamo konkurso laimėtojams, yra būtinas

ryšys, nei to, kad visas tris kalbas, kurios laikomos „procedūros kalbomis“, jos tarnybos iš tikrųjų vartoja kasdieniame darbe, šie dokumentai, atsižvelgiant į ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytų pareigų funkcinius ypatumus, negali pateisinti aptariamo apribojimo.

- 105 Be to, skundžiamo sprendimo 157 punkte jis pažymėjo, kad Komisijos pateikti duomenys, susiję su šios institucijos darbuotojų, kuriems pavestos audito funkcijos, kalbų mokėjimu, nei vieni, nei kartu su dokumentais, susijusiais su jos vidaus praktika kalbų srityje, neleidžia nustatyti, kokią ar kokias *linguae francae* iš tiesų vartoja įvairios šiuos duomenis pateikusios tarnybos kasdieniame darbe arba kokia kalba ar kalbos yra būtinos ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytoms funkcijoms vykdyti, todėl šie duomenys neleidžia nustatyti, dėl kurios kalbos ar kalbų patenkinamo mokėjimo šio konkurso laimėtojai būtų gebantys iš karto dirbti administratoriai.
- 106 Taigi iš skundžiamo sprendimo 113, 138 ir 157 punktų, atsižvelgiant į jų kontekstą, matyti, kad Bendrasis Teismas tik patikrino (ir tai padarė teisingai), ar įrodymai, kuriuos Komisija pateikė siekdama pagrįsti pateisinimą, susijusį su būtinybe, kad naujai įdarbinti asmenys sugebėtų dirbti iš karto, gali įrodyti, jog anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos yra kalbos, kurias, vykdydami patikėtas įprastas užduotis, faktiškai vartoja tarnybų, kuriose iš esmės turėtų būti įdarbinti aptariamo konkurso kandidatai, darbuotojai, todėl tai, kad jie patenkinamai mokėtų bent vieną iš šių trijų kalbų, yra būtina ir pakankama tam, kad šie kandidatai galėtų būti gebantys dirbti iš karto.
- 107 Antra, tai, kas išdėstyta, galioja ir kalbant apie argumentą dėl skundžiamo sprendimo 144 punkte pateikto Bendrojo Teismo vertinimo, kad bet kuriuo atveju, net neatsižvelgiant į ryšį tarp Komisijos sprendimų priėmimo procedūrų ir konkrečių ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytų funkcijų, šios institucijos pateikti dokumentai, susiję su jos vidaus praktika kalbų srityje, tikrai nerodo, kad būtų vartojamos tik trys „procedūros“ kalbos. Tame 144 punkte Bendrasis Teismas dėl išsamumo tik pažymėjo, kad minėti dokumentai negali pagrįsti išvados, kad šios procedūros apsiriboja šiomis trimis kalbomis. Tai, kad tarnybos, kurioje turėtų būti įdarbinti konkurso kandidatai, darbuotojai gali atlikti savo įprastas užduotis kitomis kalbomis nei tos, kuriomis yra apribotas konkurso antrosios kalbos pasirinkimas, tam tikrais atvejais taip pat gali kelti abejonių dėl to, ar kandidatai privalo mokėti vieną iš šių kalbų, kad būtų gebantys dirbti iš karto.
- 108 Be to, Komisijos argumentas, kad skundžiamo sprendimo 159–161 punktuose Bendrasis Teismas reikalavo, kad vienos iš kalbų, galinčių būti aptariamo konkurso antrąja kalba, patenkinamas mokėjimas laimėtojams suteiktų ypatingą pranašumą, grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu.
- 109 Skundžiamo sprendimo 161 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos pateikti duomenys apie šios institucijos darbuotojų, kuriems pavestos audito funkcijos, kalbų mokėjimą geriausiu atveju leidžia daryti išvadą, kad nors anglų kalbos mokėjimas aptariamo konkurso laimėtojams galėtų suteikti pranašumą komunikuojant viduje ir taip leisti jiems dirbti iš karto (kiek tai susiję su šia komunikacija), dėl prancūzų ir vokiečių kalbų mokėjimo tokios išvados daryti negalima.
- 110 Taigi Bendrasis Teismas pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad Komisijai nepavyko įrodyti, jog patenkinamas prancūzų ar vokiečių kalbos – priešingai, nei derinys, į kurį įeina kita oficialioji Sąjungos kalba, – mokėjimas yra būtinas siekiant užtikrinti tikslo turėti iš karto gebančius dirbti administratorius įgyvendinimą.

- 111 Trečia, iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrajam Teismui negalima priekaištauti dėl to, jog šis skundžiamo sprendimo 147 punkto paskutiniame sakinyje nusprendė, kad Komisijos Generalinio sekretoriaus raštai, kuriuos pateikė Komisija ir kurie pagal dokumentą „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ suteikia nuolatinės išimtis tam tikrose srityse, suteikdami teisę aktų projektus pateikti tik „procedūros“ kalba, neleidžia daryti naudingų išvadų, nes juose nenurodyta viena iš šių kalbų, kuri konkrečiai gali būti vartojama.
- 112 Ketvirta, dėl Komisijos argumento, pateikto dėl skundžiamo sprendimo 193 ir 197 punktų, reikia konstatuoti, kad jis grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Visų pirma – priešingai, nei teigia Komisija, – Bendrasis Teismas 193 punkte visiškai neatmetė galimybės atsižvelgti į statistinius duomenis dėl kalbų, kurių 2012 m. dažniausiai mokytasi pagrindinio ugdymo lygmeniu, motyvuodamas tuo, kad Komisija neįrodė, kad jie teisingai atspindi potencialių aptariamo konkurso kandidatų kalbų žinias, o tik atkreipia dėmesį į tai, kad šių duomenų įrodomoji galia yra mažesnė dėl to, kad jie susiję su visais Sąjungos piliečiais, įskaitant asmenis, kurie dar nėra sulaukę pilnametystės.
- 113 Be to, Komisija neginčija skundžiamo sprendimo 194 punkte pateikto Bendrojo Teismo vertinimo, kad vienintelis dalykas, kurį gali įrodyti minėti duomenys, yra tai, kad potencialių kandidatų, kurių situaciją paveikia aptariamas apribojimas, skaičius yra mažesnis nei tuo atveju, jeigu šis pasirinkimas būtų apribotas kitomis kalbomis.
- 114 Galiausiai, kaip skundžiamo sprendimo 195 punkte iš esmės pažymėjo Bendrasis Teismas, šie duomenys negali įrodyti, kad konkurso antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas yra tinkamas ir būtinas tikslo turėti iš karto gebančių dirbti konkurso laimėtojų įgyvendinimui. Taigi, kadangi Bendrasis Teismas, be kita ko, to sprendimo 149 ir 188 punktuose padarė išvadą, kad Komisija nepateikė šių įrodymų, statistiniai duomenys apie kalbas, kurių mokytasi dažniausiai, negali įrodyti, kad šis apribojimas, atsižvelgiant į minėtą tikslą, yra objektyviai pateisinamas.
- 115 Penkta, ginčydama skundžiamo sprendimo 139 punkte pateiktą ir šio sprendimo 38 punkte išdėstytą vertinimą, kurį laiko hipotetiniu, ir teigdama, kad Bendrasis Teismas gerokai susiaurino Komunikato SEC(2000) 2071/6 taikymo sritį, Komisija nesiremia teisės klaida, bet prašo Teisingumo Teismo Bendrojo Teismo atliktą šio įrodymo vertinimą pakeisti savuoju.
- 116 Iš SESV 256 straipsnio 1 dalies ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad apeliacinis skundas paduodamas tik teisės klausimais, todėl tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčias reikšmės bylai faktines aplinkybes ir įrodymus. Faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas – išskyrus iškraipymo atvejį – nėra teisės klausimas, dėl kurio Teisingumo Teismui galima pateikti apeliacinį skundą (2022 m. sausio 27 d. Nutarties *FT ir kt. / Komisija*, C-518/21 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2022:70, 12 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 117 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

Dėl trečios dalies, grindžiamos tuo, kad Bendrasis Teismas reikalavo pateikti teisiškai privalomą aktą, siekiant pagal ginčijamą pranešimą apie konkursą pateisinti antrosios kalbos pasirinkimo apribojimą

– Šalių argumentai

- 118 Komisija teigia, kad skundžiamo sprendimo 132–135 punktuose Bendrasis Teismas sumažino jos pateiktų įrodymų, susijusių su jos vidaus praktika kalbų srityje, apimtį, remdamasis klaidingu vertinimo kriterijumi, t. y. privalomo teisės akto, apibrėžiančio atitinkamos institucijos darbo kalbas, buvimu. Tačiau nei iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 6 dalies, nei iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos nematyti, kad antrosios konkurso kalbos pasirinkimo apribojimą galima pateisinti tik šiais aktais.
- 119 Be to, tiek Komisijos Generalinio sekretoriaus raštas dėl Komunikato SEC(2000) 2071/6 įgyvendinimo, tiek Praktinių procedūrų vadove esantys „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ yra „vidaus taisyklės“, kaip jos suprantamos pagal ginčijamo pranešimo apie konkursą II priedo 2 punktą, nes institucijai yra privalomos.
- 120 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė atmeta šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 121 Kaip savo išvados 71–73 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, pirmojo pagrindo trečia dalis, pagal kurią Bendrasis Teismas sumažino įrodymų, susijusių su Komisijos vidaus praktika kalbų srityje, apimtį, kai nusprendė, kad tik privalomas teisės aktas gali pateisinti tokį kalbinį apribojimą, koks nustatytas ginčijamame pranešime apie konkursą, grindžiama klaidingu skundžiamo sprendimo 132–135 punktų, kurių turinys primintas šio sprendimo 35 punkte, aiškinimu.
- 122 Iš šių punktų, siejamų su šio sprendimo 36–39 punktuose išdėstytais skundžiamo sprendimo 136–149 punktais, matyti, kad Bendrasis Teismas tik pateikdamas pirminius paaiškinimus pagrįstai konstatavo, jog šie įrodymai negali būti analizuojami kaip bendros kalbų vartojimo tvarkos įgyvendinimo taisyklės, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/58 6 straipsnį, o vėliau išsamiai išnagrinėjo, ar tie įrodymai, atsižvelgiant į ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytų pareigų funkcinius ypatumus, gali pateisinti aptariamą apribojimą. Taigi Bendrojo Teismo išvada, kad taip nėra, susijusi ne su vidaus sprendimo, nustatančio darbo kalbas Komisijoje, nebuvimu (tai, kad tokio sprendimo nėra, Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 135 punkte, o Komisija to, beje, neginčijo), bet su tuo, kad vienintelis šių įrodymų tikslas – nustatyti kalbas, reikalingas įvairioms Komisijos sprendimų priėmimo procedūroms vykdyti.
- 123 Taigi pirmojo pagrindo trečiai daliai negalima pritarti.
- 124 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo pagrindo

- 125 Antrąjį pagrindą sudaro septynios dalys, kuriose Komisija nurodo Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymą ir teisės klaidą.
- 126 Pirmiausia reikia priminti, kad argumentai, susiję su faktinių aplinkybių nustatymu ir jų vertinimu ginčijamame sprendime, apeliacinio skundo stadijoje yra priimtini, jeigu teigiama, kad Bendrasis Teismas padarė išvadą, kurių faktinis netikslumas išplaukia iš bylos medžiagos, arba iškraipė jam pateiktus įrodymus (2007 m. sausio 18 d. Sprendimo *PKK ir KNK / Taryba*, C-229/05 P, EU:C:2007:32, 35 punktas).
- 127 Jeigu apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, pagal SESV 256 straipsnį, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktą jis turi tiksliai nurodyti, kokius įrodymus tas teismas iškraipė, taip pat įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių Bendrasis Teismas, atlikdamas vertinimą, šitaip iškraipė įrodymus. Be to, iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos dokumentų, nesant reikalo iš naujo vertinti faktų ir įrodymų (2021 m. sausio 28 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 43 punktas).
- 128 Be to, nors įrodymai gali būti iškraipyti dokumentą aiškinant priešingai jo turiniui, tas iškraipymas turi akivaizdžiai išplaukti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos ir jis reiškia, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai viršijo protingo tų įrodymų vertinimo ribas. Šiuo klausimu nepakanka įrodyti, kad dokumentas galėtų būti aiškinamas kitaip, nei jį aiškino Bendrasis Teismas (2021 m. sausio 28 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 44 punktas).
- 129 Šias antrojo pagrindo septynias dalis reikia išnagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos principus.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos Komunikato SEC(2000) 2071/6 ir jo patvirtinimo Komisijos narių kolegijoje iškraipymu

– Šalių argumentai

- 130 Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 112–117 ir 138 punktuose iškraipė Komunikato SEC(2000) 2071/6 prasmę ir taikymo sritį. Pirmą, Komisija dėl skundžiamo sprendimo 113 punkto pažymi, kad šiame komunikate toli gražu nėra vien įvertinamos institucijos sprendimų priėmimo procedūros; jame – kaip matyti iš jo 2.2 punkto – jos darbo kalbų skaičius aiškiai apribojamas trimis kalbomis.
- 131 Antra, šiame 2.2 punkte padaryta nuoroda į aplinkybę, kad dokumentas gali būti patvirtintas autentiška kalba, – priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 115 punkte, – nepanaikina pareigos jį patvirtinti ir viena iš trijų darbo kalbų.
- 132 Trečia, Vertimų raštu tarnybos dalyvavimui negali būti pripažinta tiek svarbos, kiek Bendrasis Teismas jam suteikė skundžiamo sprendimo 116 ir 138 punktuose. Šiuo dalyvavimu siekiama tik užtikrinti veiksmingesnį išteklių valdymą įvairiose tarnybose ir jis nedaro jokios įtakos tam, kad visų pirma tarnyba, kuri parengė Komisijos narių kolegijai pateiktiną akto projektą, turi –

atsižvelgiant į aktyvų jos dalyvavimą sprendimų priėmimo procedūroje ir pareigą laikytis minėto komunikato 4 punkte nurodytos kalbų vartojimo tvarkos – turėti minėtas tris darbo kalbas mokančių pareigūnų.

- 133 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ši dalis yra nepriimtina, nes Komisija tik prašo Teisingumo Teismo iš naujo įvertinti jos Bendrajam Teismui pateiktus įrodymus, tačiau neįrodo, kad šis juos iškraipė.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 134 Reikia konstatuoti, kad – priešingai, nei teigia Komisija – Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 112–117 ir 138 punktuose nagrinėdamas Komunikatą SEC(2000) 2071/6, kurio turinys išdėstytas šio sprendimo 33 ir 38 punktuose, šio komunikato niekaip neiškraipė.
- 135 Svarbu pažymėti, kad iš Komunikato SEC(2000) 2071/6 1.2 punkto matyti, kad juo siekiama nustatyti būdus ir priemones, leidžiančius padaryti sprendimų priėmimo procedūras veiksmingesnes ir skaidresnes. Šiuo tikslu komunikato 2 ir 3 punktuose nurodytos galiojančios procedūros, 4 punkte siūlomos priemonės joms supaprastinti, o 5 punkte – kitos priemonės, kurių reikia imtis. Visų pirma šio komunikato 2.2 punkte, be kita ko, pažymėta, kad per rašytinę proceso dalį „dokumentai turi būti išplatinti trimis Komisijos darbo kalbomis“, o priimtino sprendimo tekstas per įgaliojimo procedūrą yra „pateikiamas viena darbo kalba ir (arba) autentiškomis jo versijomis“.
- 136 Taigi Bendrasis Teismas akivaizdžiai neiškraipė Komunikato SEC(2000) 2071/6, kai skundžiamo sprendimo 113 punkte konstatavo, kad jo tikslas „iš esmės yra įvertinti įvairias Komisijos narių kolegijos sprendimų priėmimo procedūrų rūšis <...> ir pasiūlyti supaprastinimą“ ir kad „[b]ūtent tokiais aplinkybėmis ir atsižvelgiant į konkrečią procedūros rūšį, t. y. rašytinę procedūrą“, komunikato 2.2 punkte, kurio atitinkama frazė pateikta tiksliai, pateikiama nuoroda į „darbo kalbas“. Be to, Bendrasis Teismas visiškai neperžengė šio 2.2 punkto proto vertinimo ribų, kai nusprendė, kad vien šios nuorodos nepakanka įrodyti, kad anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos yra kalbos, kurias visos Komisijos tarnybos faktiškai vartoja kasdieniame darbe.
- 137 Tas pats pasakytina apie skundžiamo sprendimo 115 punkte Bendrojo Teismo padarytą išvadą, kurioje tik tiksliai pakartojamas Komunikato SEC(2000) 2071/6 2.2 punktas, kiek tai susiję su per įgaliojimo procedūrą taikytina kalbų vartojimo tvarka, ir apie to sprendimo 114 punkte pateiktą vertinimą, kad ši kalbų vartojimo tvarka turi įtakos minėto teisės akto taikymo sričiai. Šios išvados taip pat nepaneigia šio komunikato 4 punktas, į kurį daro nuorodą Komisija ir kuriame, be kita ko, nurodyta, kad pasiūlytos priemonės taip pat supaprastins su sprendimais susijusius kalbų reikalavimus, ir pažymėta, kad tuo atveju, kai aktas priimamas taikant rašytinę procedūrą, „pasiūlymas turi būti prieinamas bent jau Komisijos darbo kalbomis“, o sprendimų, priimtų per įgaliojimo arba delegavimo procedūras, atveju „dokumentas turi būti pateiktas tik šalies (-ių), kuriai (-ioms) sprendimas skirtas, kalba (-omis)“.
- 138 Be to, Bendrasis Teismas neiškraipė ir Komunikato SEC(2000) 2071/6 5.2 punkto „Kalbų vartojimo supaprastinimas“, kai skundžiamo sprendimo 116 punkte nurodė, kad jame „atkreipiamas dėmesys į Komisijos Vertimo raštu generalinio direktorato (GD) <...> vaidmenį“, nes jame paaiškinta, kad „viena iš pagrindinių priežasčių, dėl kurių vėluojama pradėti ar užbaigti rašytines procedūras ir procedūras pagal įgaliojimą, yra tai, kad reikia gauti vertimą, įskaitant

teisininkų lingvistų atliekamą tekstų peržiūrą“, ir dėl to susijusių dokumentų perdavimas [šiam direktoratui] laiku yra būtinas“, ir kai to sprendimo 114 punkte nusprendė, kad minėtas 5.2 punktas taip pat gali turėti įtakos nuorodos į Komisijos „darbo kalbas“ apimčiai.

- 139 Taigi neiškraipydamas Komunikato SEC(2000) 2071/6 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 117 punkte galėjo nuspręsti, kad šio komunikato 2.2 punktas neleidžia daryti naudingų išvadų nei apie faktinį anglų, prancūzų ir vokiečių kalbų vartojimą kasdieniame Komisijos tarnybų darbe, nei *a fortiori* apie vykdant ginčijamame pranešime apie konkursą nurodytas funkcijas.
- 140 Be to, Bendrasis Teismas niekaip neiškraipė minėto komunikato 5.2 punkto, kai skundžiamo sprendimo 138 punkte nusprendė, kad jis leidžia suprasti, kad ne tarnyba, iš esmės atsakinga už dokumento parengimą, bet Vertimo raštu generalinis direktoratas pateikia šio dokumento versijas procedūros kalbomis, kad jos būtų perduotos Komisijos narių kolegijai, o atsakingos tarnybos užduotis apsiriboja išversto teksto patikrinimu.
- 141 Taigi, nesant jokio iškraipymo, Bendrojo Teismo vienai ar kitai iš minėtame komunikate aiškiai numatytų galimybių suteikta svarba priskirtina įrodymų vertinimui, kuris pagal savo pobūdį nepatenka į Teisingumo Teismo kompetenciją apeliacinio skundo nagrinėjimo stadijoje.
- 142 Vadinas, apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmai daliai negalima pritarti.

Dėl antros dalies, grindžiamos Darbo tvarkos taisyklių ir jų įgyvendinimo taisyklių iškraipymu

– Šalių argumentai

- 143 Komisija tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 119–126 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė ryšį tarp Darbo tvarkos taisyklių, šių Darbo tvarkos taisyklių įgyvendinimo taisyklių, Komunikato SEC(2000) 2071/6 ir dokumento „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“.
- 144 Bendrasis Teismas Darbo tvarkos taisyklių įgyvendinimo taisykles aiškino selektyviai, neatsižvelgdamas į tai, kad šios institucijos pirmininkas gali nustatyti kalbas, kuriomis dokumentai turi būti prieinami, atsižvelgiant į kolegijos narių minimalius poreikius arba į su akto priėmimu susijusius poreikius.
- 145 Priimdamas Komunikatą SEC(2000) 2071/6 Komisijos pirmininkas pasinaudojo šia galimybe.
- 146 Taigi, nors šiame komunikate tiksliai nenurodytos trys darbo kalbos, kurias turi vartoti kolegijos nariai, jis patvirtina vidaus praktiką, susijusią su anglų, prancūzų ar vokiečių kalbų vartojimu Komisijos sprendimų priėmimo procedūrose.
- 147 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ši antrojo pagrindo dalis yra nepriimtina, nes Komisija tik prašo Teisingumo Teismo iš naujo įvertinti jos Bendrajam Teismui pateiktus įrodymus, tačiau neįrodo, kad šis juos iškraipė.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 148 Reikia konstatuoti, kad Komisija neginčija, jog skundžiamo sprendimo 119–126 punktuose Bendrasis Teismas, prieš atlikdamas dokumento „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ turinio analizę, teisingai priminė reikšmingas Darbo tvarkos taisyklių ir jų įgyvendinimo taisyklių nuostatas.
- 149 Ji priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis apsiribojo tokiu priminimu, nors turėjo nuspręsti, kad šie dokumentai patvirtina, jog anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos vartojamos kaip darbo kalbos.
- 150 Reikia konstatuoti, kad Komisija ne tik ginčija minėtų dokumentų vertinimą, neįrodžiusi, kaip Bendrasis Teismas juos iškraipė, bet ir jos argumentai grindžiami klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu.
- 151 Priešingai, nei teigia Komisija, Bendrasis Teismas neapsiribojo tik šių dokumentų reikšmingų nuostatų turinio pateikimu. Atvirkščiai, jis visapusiškai įvertino jas kartu su kitais klausimais, susijusiais su Komisijos vidaus praktika kalbų srityje, įskaitant Komunikatą SEC(2000) 2071/6, kai, viena vertus, skundžiamo sprendimo 132 punkte konstatavo, kad šiuose dokumentuose, vertinamuose kartu, „tik atsispindi šioje institucijoje nuo seno nusistovėjusi administracinė praktika vartoti anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas kaip kalbas, kuriomis dokumentai turi būti prieinami, kad juos būtų galima pateikti tvirtinti narių kolegijai“, ir, kita vertus, to sprendimo 137 ir 138 punktuose nurodė, kad nei iš minėtų dokumentų, nei iš kitos bylos medžiagos nematyti, kad „tarp Komisijos sprendimų priėmimo procedūrų, visų pirma vykdomų jos narių kolegijoje, ir funkcijų, kurias gali tekti atlikti ginčijamo konkurso laimėtojams, <...> yra būtinas ryšys“ arba kad „visas tris [aptariamas] kalbas <...> jos tarnybos iš tikrųjų vartoja kasdieniame darbe“. Būtent dėl šios priežasties minėto sprendimo 149 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad minėti dokumentai neįrodo, jog aptariamas apribojimas gali atitikti realius tarnybos poreikius, todėl neįrodo ir to, kad, atsižvelgiant į šiame pranešime nurodytų pareigų funkcinius ypatumus, yra tarnybos interesas, kad naujai įdarbinti asmenys gebėtų iš karto dirbti.
- 152 Taigi Komisija iš tikrųjų tik tvirtina, kad jos nurodyti dokumentai gali būti aiškinami kitaip, nei juos aiškino Bendrasis Teismas, o tai, kaip priminta šio sprendimo 128 punkte, neįrodo, kad šie dokumentai buvo iškraipyti.
- 153 Iš to matyti, kad apeliacinio skundo antrojo pagrindo antrai daliai negalima pritarti.

Dėl trečios dalies, grindžiamos Praktinių procedūrų vadove esančio skirsnio „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ iškraipymu

– *Šalių argumentai*

- 154 Komisija tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 145–149 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė dokumento „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ prasmę ir taikymo sritį.

- 155 Komisija visų pirma teigia, kad vertindamas šį dokumentą Bendrasis Teismas akivaizdžiai neatsižvelgė į du aspektus. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad, viena vertus, nukrypti leidžiančių nuostatų sistemos egzistavimas veikiau patvirtina, o ne paneigia trijų procedūros kalbų taisyklę, kita vertus, šis dokumentas vienareikšmiškai patvirtina, kad būtent institucijos tarnybos turėjo laikytis jame nustatytų kalbų reikalavimų.
- 156 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ši antrojo pagrindo dalis nepriimtina, nes Komisija tik prašo Teisingumo Teismo iš naujo įvertinti jos Bendrajam Teismui pateiktus įrodymus, tačiau neįrodo, kad šis juos iškraipė.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 157 Reikia konstatuoti, kad šiais argumentais Komisija iš tikrųjų prašo Teisingumo Teismo Bendrojo Teismo atliktą dokumento „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ vertinimą pakeisti savuoju, tačiau neįrodo, kad tas teismas akivaizdžiai peržengė šio dokumento protingo vertinimo ribas.
- 158 Taigi, kaip priminta šio sprendimo 128 punkte, šie argumentai nėra dokumento „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ iškraipymo įrodymas.
- 159 Tokiomis aplinkybėmis antrojo pagrindo trečia dalis yra nepriimtina.

Dėl ketvirtos dalies, grindžiamos tuo, kad nebuvo atliktas Komunikato SEC(2000) 2071/6, Darbo tvarkos taisyklių ir jų įgyvendinimo taisyklių, taip pat skirsnio „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ bendras vertinimas

– *Šalių argumentai*

- 160 Komisija teigia, kad skundžiamo sprendimo 132 punkte apibrėždamas Komunikatą SEC(2000) 2071/6, Darbo tvarkos taisykles ir jų įgyvendinimo taisykles, taip pat dokumentą „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ kaip administracinės praktikos atspindį Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad šiuose dokumentuose įtvirtinta privaloma Komisijos aktų priėmimo taisyklė.
- 161 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 132–137 ir 139 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė šiuos dokumentus ir paneigė, kad jie yra ginčijamo pranešimo apie konkursą II priedo 2 punkte nurodytos vidaus taisyklės, į kurias jis turėjo atsižvelgti vertindamas motyvų, susijusių su aptariamo apribojimo objektyvumu ir proporcingumu, teisėtumą.
- 162 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ši antrojo pagrindo dalis nepriimtina, nes Komisija tik prašo Teisingumo Teismo iš naujo įvertinti jos Bendrajam Teismui pateiktus įrodymus, tačiau neįrodo, kad šis juos iškraipė.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 163 Pirmiausia reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 136 ir 137 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, jog vienintelis to sprendimo 107 ir 108 punktuose nurodytų dokumentų tikslas – nustatyti kalbas, reikalingas įvairioms šios institucijos sprendimų priėmimo procedūroms vykdyti, tačiau jie neleidžia nustatyti būtino ryšio tarp šių procedūrų ir funkcijų, kurias gali tekti atlikti aptariamo konkurso laimėtojams.
- 164 Komisija mano, kad, atsižvelgiant į tai, jog kalbų vartojimo tvarka šioje institucijoje yra privaloma, neiškraipydamas šių dokumentų Bendrasis Teismas negalėjo padaryti išvados, kad tokio ryšio nėra.
- 165 Viena vertus, iš šio sprendimo 122 punkto matyti, kad – priešingai, nei, atrodo, mano Komisija, – Bendrasis Teismas tokios išvados nepadarė, nes įvairioms sprendimų priėmimo procedūroms taikoma kalbų vartojimo tvarka šioje institucijoje neturi privalomosios galios.
- 166 Kita vertus, Komisija neįrodė, kad padaręs tokią išvadą Bendrasis Teismas akivaizdžiai peržengė minėtų dokumentų protingo vertinimo ribas, kurias – priešingai nei, atrodo, teigia Komisija, – įvertino tiek individualiai, tiek bendrai.
- 167 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrojo pagrindo ketvirtai daliai negalima pritarti.

Dėl penktos dalies, grindžiamos Komunikato SEC(2006) 1489 final iškraipymu

– *Šalių argumentai*

- 168 Komisija mano, kad skundžiamo sprendimo 140–143 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė Komunikatą SEC(2006) 1489 *final*, visų pirma jo priedą „Vertimo raštu taisyklės po 2006 m.“.
- 169 Konkrečiai kalbant, Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad to sprendimo 141 punkte pažymėjęs, jog šiose vertimo raštu taisyklėse nurodyti dokumentai parengti anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis ne kaip originalo, o kaip tikslinėmis kalbomis, jis neatsižvelgė į tai, kad šios trys kalbos yra vidaus naudojimo dokumentų vertimo kalbos ir didžioji tokio naudojimo dokumentų dalis turi būti išversta tik į šias kalbas. Taigi institucijos tarnybos turėtų dirbti remdamosi dokumento vertimu į vieną iš minėtų kalbų.
- 170 Aplinkybė, kad tam tikri dokumentai verčiami į visas oficialiąsias kalbas, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės, nes toks vertimas susijęs tik su išoriniam naudojimui skirtais dokumentais.
- 171 Be to, skundžiamo sprendimo 142 punkte atliktas argumento, susijusio su „pilkaisiais“ vertimais, nagrinėjimas yra papildomas iškraipymas, nes Bendrasis Teismas sutelkė dėmesį į labai ribotą atitinkamo dokumento punkto turinį ir neatsižvelgė į platesnį mastą, išplaukiantį iš likusios jo dalies.
- 172 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ši antrojo pagrindo dalis yra nepriimtina, nes Komisija tik prašo Teisingumo Teismo iš naujo įvertinti jos Bendrajam Teismui pateiktus įrodymus, tačiau neįrodo, kad šis juos iškraipė.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 173 Skundžiamo sprendimo 140–143 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad jo atlikto Komunikato SEC (2000) 2071/6, Darbo tvarkos taisyklių ir jų įgyvendinimo taisyklių, taip pat dokumento „Kalbų reikalavimai, taikomi sprendimų priėmimo procedūrai“ vertinimo negali paneigti argumentai, kuriuos Komisija grindžia Komunikatu SEC(2006) 1489 *final*, visų pirma jo priedu „Vertimo raštu taisyklės po 2006 m.“, t. y. iš jo matyti, kad, kalbant apie vidaus naudojimo dokumentus, be galimos autentiškos kalbos, reikalaujama vertimo tik į anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas, be to, Komisijos tarnybos turi pateikti vertimus remdamosi savo darbuotojų kalbų mokėjimu; tokie vertimai žinomi kaip „pilkieji“.
- 174 Viena vertus, šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 141 punkte pažymėjo, kad Komunikato SEC(2006) 1489 *final* turinys ne paneigia, bet – priešingai – patvirtina to sprendimo 137 ir 138 punktuose pateiktą vertinimą. Iš tiesų šio komunikato priede pateiktose „Vertimo raštu taisyklėse po 2006 m.“ anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos minimos tik kaip tikslinės kalbos, į kurias turi būti verčiami tam tikrų kategorijų dokumentai, tačiau nenustatyta kalba, iš kurios turi būti verčiama. Be to, daugumai šiame priede nurodytų dokumentų kategorijų yra numatytas vertimas į visas oficialiąsias kalbas, o vertimas tik į anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas iš tiesų yra išimtis.
- 175 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 142 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad argumentas, susijęs su atliekamais „pilkaisiais“ vertimais, nėra pagrįstas jokia informacija, kuri rodytų tikslią šios rūšies vertimų dalį, palyginti su bendra Komisijoje atliekamų vertimų apimtimi. Nors Komunikato SEC(2006) 1489 *final* 2.2 punkte pripažįstama, kad „labai sunku įvertinti šių vertimų kiekį dėl patikimų rodiklių trūkumo“, jo 3.1 punkte vis dėlto pateiktas 2007 m. įvertis, pagal kurį Vertimo raštu generalinio direktorato atlikti vertimai sudaro 1 700 000 puslapių, o „pilkieji“ vertimai siekia 100 000 puslapių. Vis dėlto pastarasis skaičius susijęs su visomis Komisijos tarnybomis, išskyrus šį direktoratą, todėl daugiau nei akivaizdu, kad „pilkujų“ vertimų kiekis sudaro tik labai mažą dalį, palyginti su šio minėto direktorato išverstu kiekiu. Galiausiai svarbu tai, kad joks bylos dokumentas neleidžia įrodyti, jog minėtos trys kalbos yra kalbos, į kurias atliekami šie „pilkieji“ vertimai.
- 176 Reikia konstatuoti, kad Komisija neįrodė, jog Komunikato SEC(2006) 1489 *final* ir jo priedo „Vertimo raštu taisyklės po 2006 m.“ vertinimas, kurį Bendrasis Teismas pateikė šiuose skundžiamo sprendimo punktuose, yra akivaizdžiai klaidingas; iš tikrųjų ji tik tvirtina, kad šie dokumentai gali būti aiškinami kitaip, nei juos aiškino Bendrasis Teismas.
- 177 Tokiomis aplinkybėmis antrojo pagrindo penktai daliai negalima pritarti.

Dėl šeštos dalies, grindžiamos duomenų apie Komisijos darbuotojų, kuriems pavestos audito funkcijos, vartojamas kalbas iškraipymu ir pareigos motyvuoti pažeidimu

– *Šalių argumentai*

- 178 Komisija mano, kad, atsižvelgiant į pirmajame pagrinde nurodytą klaidingą įrodymų vertinimo kriterijų apibrėžimą, kurį Bendrasis Teismas pateikė skundžiamo sprendimo 157–161 punktuose, to sprendimo 157–163 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė duomenis apie Komisijos darbuotojų, kuriems pavestos audito funkcijos, vartojamas kalbas, kai nusprendė, kad jie negali patvirtinti, jog vienos iš trijų aptariamų kalbų mokėjimas aptariamo konkurso kandidatams galėtų leisti dirbti iš karto. Šiuo klausimu ji primena, kad statistinius duomenis apie antrąją ir

trečiąją kalbas, kurias moka audito funkcijas atliekantys administratoriai, ji pateikė būtent siekdama apibūdinti kalbinę darbo aplinką, kurioje aptariamo konkurso laimėtojai turės atlikti savo pareigas.

- 179 Taigi Bendrasis Teismas negalėjo paneigti šių duomenų svarbos, neatsižvelgdamas į jų pobūdį, nes jie rodo, kad trijų kalbų, galinčių būti vartojamų kaip antroji kalba, derinys ginčijamame pranešime apie konkursą leidžia darbuotojams veiksmingai bendrauti, užtikrinant, kad laimėtojai gebės dirbti iš karto.
- 180 Be to, analizuodamas šiuos duomenis Bendrasis Teismas negalėjo remtis tik kiekybiniu kriterijumi, kad tuo remdamasis padarytų išvadą, jog tik anglų kalbos mokėjimas suteikia pranašumą Komisijos tarnybos, su kuria susijęs ginčijamas pranešimas apie konkursą, kalbinėje aplinkoje.
- 181 Iš tiesų, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 162 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, duomenys apie trečiąją kalbą, kurią moka atitinkamų tarnybų darbuotojai, yra svarbūs siekiant pateikti tikslesnį šios kalbinės aplinkos vaizdą.
- 182 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ši antrojo pagrindo dalis nepriimtina, nes Komisija tik prašo Teisingumo Teismo patvirtinti jos Bendrajam Teismui pateiktą įrodymų vertinimą, tačiau neįrodo, kad tas teismas kaip nors iškraipė šiuos įrodymus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 183 Reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 157 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog Komisijos pateikti duomenys neleidžia nustatyti, kokią ar kokias *linguae francae* iš tiesų vartoja įvairios tarnybos, su kuriomis šie duomenys yra susiję, kasdieniame darbe. Be to, skundžiamo sprendimo 158 punkte jis išplėtė šią išvadą, įtraukdamas duomenis, susijusius su audito srityje dirbančių darbuotojų, taip pat darbuotojų, priklausančių AST pareigų grupei ir sutartininkų kategorijai, kalbų mokėjimu.
- 184 Be to, skundžiamo sprendimo 159–161 punktuose Bendrasis Teismas pabrėžė, kad iš Komisijos pateiktų duomenų matyti, jog, atsižvelgiant į būtinybę turėti iš karto gebančių dirbti administratorių, vokiečių ir prancūzų kalbų mokėjimas – priešingai, nei anglų kalbos mokėjimas – nesuteikia ypatingo pranašumo, palyginti su kitų oficialiųjų Sąjungos kalbų mokėjimu.
- 185 Kaip matyti iš šio sprendimo 82–84, 105 ir 108–110 punktų, Bendrasis Teismas pagrįstai galėjo aptariamo apribojimo pateisinimo nagrinėjimą grįsti tokiu reikalavimu.
- 186 Konkrečiai kalbant, remiantis šio sprendimo 108 ir 109 punktais reikia pažymėti, kad Komisija klaidingai aiškina skundžiamą sprendimą, kai priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis skundžiamo sprendimo 159 ir 161 punktuose rėmėsi sąvoka „pranašumas“. Iš tiesų Bendrasis Teismas, užuot apsiribojęs tik kiekybiniu Komisijos pateiktų duomenų vertinimu, juose teisingai pažymėjo, kad prancūzų ir vokiečių kalbų mokėjimas nėra pateisinamas labiau nei kitos Sąjungos kalbos mokėjimas.

- 187 Be to, kalbant apie skundžiamo sprendimo 162 punkte nurodytus duomenis, susijusius su administratorių, kuriems pavedamos ginčijamame pranešime apie konkursą numatytos funkcijos, deklaruotomis trečiosios kalbos žiniomis, reikia pažymėti, kad šie duomenys buvo paminėti, „nors jų turinys visiškai nekeičia [skundžiamo] sprendimo 161 punkte pateikto vertinimo“.
- 188 Skundžiamo sprendimo 162 punkte nurodytas motyvas yra papildomas, todėl argumentai, grindžiami šių duomenų iškraipymu ir prieštariniais motyvais dėl šio punkto, yra nereikšmingi.
- 189 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrojo pagrindo šešta dalis turi būti atmesta.

Dėl septintos dalies, grindžiamos Sprendimo 22-2004, 1983 m. lapkričio 11 d. rašto ir duomenų apie Audito Rūmų darbuotojų kalbų mokėjimą iškraipymu

– *Šalių argumentai*

- 190 Komisija pabrėžia, kad Sprendimą 22-2004 ir 1983 m. lapkričio 11 d. raštą reikia aiškinti kartu, siekiant įvertinti, ar – kaip nurodyta ginčijamame pranešime apie konkursą – būtina, kad aptariamo konkurso kandidatai patenkinamai mokėtų vieną iš trijų kalbų, galinčių būti aptariamo konkurso antrąja kalba.
- 191 Jos nuomone, apsiribodamas tik individualiu šių dokumentų aiškinimu Bendrasis Teismas padarė klaidingą išvadą, kad nustatant Audito Rūmų *linguae francae* jie yra nereikšmingi.
- 192 Komisijos teigimu, statistiniai duomenys apie Audito Rūmų darbuotojų vartojamas kalbas leidžia konstatuoti, kad šioje institucijoje anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos yra dažniausiai vartojamos kaip *linguae francae*. Todėl tik iškraipęs šiuos duomenis Bendrasis Teismas galėjo nuspręsti, kad, atsižvelgiant į tikslą turėti iš karto gebančių dirbti administratorių, jie neleidžia pateisinti aptariamo apribojimo.
- 193 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė teigia, kad ši antrojo pagrindo dalis nepriimtina, nes Komisija tik prašo Teisingumo Teismo patvirtinti jos Bendrajam Teismui pateiktą įrodymų vertinimą, tačiau neįrodo, kad tas teismas kaip nors iškraipė šiuos įrodymus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 194 Pirma, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 173, 174 ir 177 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė: kadangi Sprendimu 22-2004 ir 1983 m. lapkričio 11 d. raštu buvo nustatyta tik vertimo raštu ir žodžiu tvarka, taikytina, be kita ko, Audito Rūmų posėdžiams, šie dokumentai neleidžia daryti naudingų išvadų apie visų šios institucijos tarnybų vartojamas darbo kalbas ar *linguae francae*.
- 195 Skundžiamo sprendimo 173 punkte Bendrasis Teismas priminė Sprendimo 22-2004 dalyką, kuris, kaip matyti iš jo pavadinimo, yra nustatyti „taisyklės, reglamentuojančias dokumentų, kurie skirti [Audito Rūmų], audito grupių ir administracinio komiteto posėdžiams, vertimą“.
- 196 Be to, skundžiamo sprendimo 177 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad 1983 m. lapkričio 11 d. raštas susijęs su vertimo žodžiu tvarka per Audito Rūmų narių posėdžius.

- 197 Komisija neginčija, kad Bendrasis Teismas teisingai identifikavo Sprendimo 22-2004 ir 1983 m. lapkričio 11 d. rašto dalyką; ji priekaištauja, kad šis klaidingai įvertino šiuos dokumentus, tačiau neįrodo, kad jie buvo iškraipyti.
- 198 Antra, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 178 ir 179 punktuose Bendrasis Teismas pabrėžė, jog 1983 m. lapkričio 11 d. rašto dalykas aiškiai skiriasi nuo Sprendimo 22-2004 dalyko, dėl to negalima pritarti Komisijos argumentui, kad ji iš esmės siekia įrodyti, kad šiuo raštu vokiečių kalba pridėta prie dviejų „dokumentų rengimo ir (arba) pagrindinių kalbų“, kurios pagal šį vėlesnį sprendimą yra anglų ir prancūzų. Be to, net darant prielaidą, kad minėtas raštas atspindi praktiką, kuri vis dar aktuali verčiant žodžiu per Audito Rūmų narių posėdžius, tokia faktinė situacija – kaip matyti iš paties šio rašto teksto, – vis dėlto grindžiama bendru šių narių susitarimu ir kiekvieno iš jų „geranoriškumu“, t. y. veiksniais, kurie gali pasikeisti bet kuriuo momentu.
- 199 Taigi negalima teigti, kad skundžiamas sprendimas grindžiamas izoliuotu Sprendimo 22-2004 aiškinimu. Be to, Komisija neįrodė, kad skundžiamo sprendimo 179 punkte Bendrasis Teismas akivaizdžiai peržengė Sprendimo 22/2004 ar 1983 m. lapkričio 11 d. rašto proto vertinimo ribas.
- 200 Trečia, dėl šio sprendimo 184–186 punktuose išdėstytų priežasčių Bendrajam Teismui negalima priekaištauti dėl to, kad šis iškraipė Komisijos pateiktus duomenis apie Audito Rūmų darbuotojų kalbų mokėjimą, kai skundžiamo sprendimo 187 punkte konstatavo, kad šie duomenys, atsižvelgiant į tikslą turėti iš karto gebančių dirbti konkurso laimėtojų, negali pateisinti aptariamo apribojimo.
- 201 Kadangi septintai daliai negalima pritarti, reikia atmesti visą antrąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 202 Komisija tvirtina: kadangi Bendrasis Teismas patenkino ieškinį pirmojoje instancijoje, pirma, remdamasis klaidingu teisiniu aptariamo apribojimo pateisinimo vertinimu ir, antra, iškraipydamas šios institucijos pateiktus įrodymus, su ginčijamo pranešimo apie konkursą antruoju aspektu susijusiuose skundžiamo sprendimo motyvuose padaryta teisės klaida.
- 203 Italijos Respublika ir Ispanijos Karalystė teigia, kad šis pagrindas nepriimtinas, nes nėra argumentuotas savarankiškai, o tik pakartoja argumentus dėl tariamos teisės klaidos, susijusios su aptariamu apribojimu.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 204 Iš su apeliacinio skundo pirmuoju ir antruoju pagrindais susijusių vertinimų matyti, kad Komisija neįrodė, jog buvo padaryta teisės klaidų ir iškraipyti įrodymai.
- 205 Kadangi trečiasis pagrindas grindžiamas tais pačiais teiginiais, jį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

- 206 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti: kadangi nė vienam pagrindui nebuvo pritarta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 207 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 208 Kadangi Italijos Respublika reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, o Komisija pralaimėjo bylą, bylinėjimosi išlaidos turi būti priteistos iš Komisijos.
- 209 Procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad jeigu į bylą pirmojoje instancijoje įstojusi šalis pati nepateikė apeliacinio skundo ir dalyvauja Teisingumo Teisme vykstančio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Kadangi nagrinėjamu atveju Ispanijos Karalystė, kuri buvo į bylą pirmojoje instancijoje įstojusi šalis, nepateikė apeliacinio skundo, dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje ir žodinėje dalyse ir paprašė priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, reikia nuspręsti, kad Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Europos Komisija padengia savo ir Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

3. Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.